

ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ & ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Σίνα 4, 454 44 ΙΩΑΝΝΙΝΑ, Τηλ.: 26510-74000 ΦΑΞ: 26510-79286 - tozagorimas@gmail.com

Διαβάζεται από 2.000 οικογένειες Ζαγορίσιων στην Ελλάδα και σ' όλον τον κόσμο

ΕΤΟΣ
ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟ
ΑΡ. ΦΥΛ. 467-468
ΜΑΪΟΣ -
ΙΟΥΝΙΟΣ 2017

ΚΩΔΙΚΟΣ 092571

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Ο τίτλος του πρωτοσέ-
λιδου τούτου δεν κο-
μίζει «γλαύκας εν Αθήναις»
ούτε ανακαλύψαμε την
Αμερική. Είναι μια αλήθεια
παραδεκτή πια απ' όλους.

Εμείς από τούτη τη μικρή
φωνή «Το Ζαγόρι μας»,
αυτή την αλήθεια τη φωνά-
ζουμε χρόνια τώρα, σε
σημείο να καταντήσουμε
ίσως βαρετοί. Ο πρωτογε-
νής τομέας (γεωργία, κτη-
νοτροφία, δάση) έγινε η
μόνιμη όλα αυτά τα χρόνια
καραμέλα στο στόμα μας.

Η γενικά αποδεκτή αυτή
αλήθεια, λέει ότι: Η ανά-
πτυξη κάθε τόπου περνά
πρώτα και κύρια μέσα απ'
την αγροτική παραγωγή
και την περιφερειακή ανα-
συγκρότηση. Αν επανερχό-
μαστε ακόμη μια φορά,
αφορμή στάθηκε μια πρό-
σφατη συζήτηση (η δεύτε-
ρη κατά σειρά) στο Κανάλι
της Βουλής μεταξύ του
Υπουργού Αγροτικής Ανά-
πτυξης και των 13 Περιφε-
ρειάρχων της χώρας με
αντικείμενο το **Σχέδιο Περι-
φερειακής Ανασυγκρότη-
σης** που πρόκειται να δημο-
σιευθεί. Στη συζήτηση αυτή
ο Υπουργός έδωσε τον
πρώτο λόγο στο δικό μας
Περιφερειάρχη κ. Καχριμά-

**«Το έθνος να λυπάστε αν φορεί ένδυμα που δεν το ύφανε.
Ψωμί αν τρώει, αλλά όχι από τη σοδειά του.
Κρασί αν πίνει, αλλά όχι από το πατητήρι του.
Το έθνος να λυπάστε που δεν υψώνει τη φωνή παρά μονάχα
Στην πομπή της κηδείας».**

Χαλιλ Γκιμράν

Σκάψιμο με το τσαπί τότε. Τώρα που ήρθαν οι φρέζες,
φύγαν οι άνθρωποι...

νη, εκφράζοντας όλους
τους άλλους στον τομέα
της αγροτικής ανάπτυξης.
Ο λόγος του ευθύβολος,
στην περιγραφή της σημε-
ρινής κατάστασης σε ό,τι
αφορά τον Πρωτογενή Το-
μέα, ουσιαστικός και ρεαλι-
στικός στις προτάσεις του.
Έτσι έβαλε σε πολλά προ-
βλήματα το «δάχτυλο επί

των τύπων των ήλων».
Ξεχωριστά χαρήκαμε όταν
τον ακούσαμε να λέει:
«Καιρός ν' αλλάξουμε νοο-
τροπίες, στόχους και πολι-
τικές. Όχι άλλα γήπεδα,
πλατείες και γκαλντερίμια
στα χωριά μας, αλλά έργα
παραγωγικά». Λόγια που
αποτελούν, κατά την γνώμη
μας, την πεμπτούσια για

την ανάπτυξη και ανασυ-
γκρότηση της υπαίθρου και
ειδικά των ορεινών και
ημιορεινών περιοχών όπως
οι δικές μας εδώ στην Ήπει-
ρο και ειδικά στο Νομό
Ιωαννίνων. Σ' αυτό το πνεύ-
μα συνέχισε και είπε πολλά
όπως π.χ. επαίνεσε την
πρωτοβουλία του Δεσπότη
μας για τη δημιουργία
μονάδας γιδιών στη Μονή
της Βελλάς και για τη
σκέψη του να ιδρύσει εκεί
μια Γεωργική Σχολή όπως
εκείνη η Αβερύφεια της
Θεσ/νίκης. (Μια ωραία ιδέα
και μακάρι να υλοποιηθεί).
Είπε ακόμα για κάποιο πτυ-
χιούχο πολιτικό μηχανικό
που έρριξε σε μια περιοχή
του Πωγωνίου γελάδια για
την παραγωγή κρέατος.
Θέλησε να πει, δηλαδή,
πως κάτι άρχισε να κινείται
προς την κατεύθυνση του
Πρωτογενή Τομέα. Σημάδια
δειλά ίσως, αλλά σημάδια,
όπως π.χ. κι αυτά που δια-
βάζουμε τελευταία στον
τοπικό τύπο (παραθέτουμε
μερικούς τίτλους τοπικών
εφημερίδων): «**Με τον Υ-
πουργό Αγροτικής Ανάπτυ-
ξης συναντήθηκε ο Δήμαρ-
χος Κόνιτσας και ποντάρει
στον Πρωτογενή Τομέα**»,

Χρονογράφημα**Το δίδυμο «Μάιος - Ιούνιος»****Σταύρου Συκιώτη**

Στα μέσα του μήνα Ιούνη θα κυκλοφορήσει το δίδυμο πια φύλλο του «Ζαγοριού μας» Μαΐου-Ιουνίου 2017. Στο προηγούμενο φύλλο Μαρτίου-Απριλίου το Δ.Σ. του περιοδικού παρουσιάζει και δικαιολογεί τους λόγους και την αναγκαιότητα (οικονομικοί πάντα) που ανάγκασαν την ΙΛΕΖ να πάρει αυτή την απόφαση, προκειμένου το «**Ζαγόρι μας**» να βρίσκεται στα χέρια των Ζαγορίσιων και όχι μόνο, χρόνια και χρόνια.

Είναι γνωστή η αμέλεια των συνδρομητών ποικίλων εντύπων να ανανεώσουν την συνδρομή των, οπότε, η κυκλοφορία των εντύπων, στη συνεχή έκδοση και κυκλοφορία τους αντιμετωπίζουν οικονομική αδυναμία έκδοσης. Έτσι, η δίδυμη ή τρίμηνη έκδοσή τους είναι μια λύση.

Με τη σύζευξη αυτή οι δυο γειτονικοί μήνες ολοκληρώνουν την Ανοιξιάτικη εποχική τους διάρκεια και ανοίγουν την πόρτα στην επόμενη εποχή, το καλοκαίρι. Η συνάντησή μας στο φύλλο Ιουλίου-Αυγούστου.

Κατά κανόνα, το μήνα Μάιο, ολοκληρώνεται η ανοιξιάτικη ανάπτυξη της φύσης, λόγω και

των αρκετών βροχοπτώσεων και το μέγALLOWMA της μέρας. Κάτι διαπιστούμενο, σε παραδοσιακό χρόνο. Ενώ φέτος, η όλη ανοιξιάτικη εποχή και ιδιαίτερα ο Μάης είχαν περιορισμένη βροχύπτωση και άλλα εποχικά χαρακτηριστικά τους. Ωστόσο, η φύση ακολουθούσα νομοτελειακά τα αναπτυξιακά της γνωρίσματα, στόλισε εντυπωσιακά και φέτος με την ορεινή πλούσια βλάστηση τις ορεινές πλαγιές, άπλωσε πράσινους τάπητες σε επίπεδα μέρη και καλλιεργούμενες γωνιές και χρωμάτισε ποικιλόχρωμα τους όχτους των δρόμων μας, μικρά ή μεγαλύτερα σαδαράνια χωρίς να ξεχνάει και τα ανθοφόρα δέντρα της περιοχής μας. Η κοιλάδα του Βοϊδομάτη, που αντικρίζω πάντα, είναι η μόνιμη εντυπωσιακή εικόνα της εποχής.

Ο Ιούνιος που διαδέχτηκε το

Μάιο, διαφοροποίησε το μήνα. Από το πρώτο 10ήμερό του άλλαξε την ατμόσφαιρα του ... μπουρμούρη Μάη, ανέβασε τη θερμοκρασία, κατήργησε τη χειμερινή ενδυμασία και έβγαλε στους δρόμους γυναικεία χέρια και ώμους γυμνούς, ενδυμασία κάτω άκρων πενιχρή με διάθεση αεράτη και ενθουσιώδη. Ο ρόλος του Ιούνη είναι διττός. Αφ' ενός, προετοιμάζει τον ορίζοντα του καλοκαιριού ανοίγοντάς του την πόρτα της καλοκαιρινής απόλαυσης της θάλασσας, του βουνού, του ήλιου και της πανσελήνου.

Ο Ιούνιος στον εποχικό ετήσιο ρόλο του έχει δύο ιδιαίτερα ατού που τον κάνουν αρεστό στους ανθρώπους. Είναι ο έκτης μήνας του δωδεκαμήνου ετήσιου χρόνου και την 21η μέρα του κατέχει το θερινό ηλιοστάσιο και έχει τη μεγάλη διάρκεια της ημέρας, στην διάρ-

κείά του, γεγονός που αρέσει και εξυπηρετεί τους ανθρώπους στην καθημερινότητά τους.

Το άλλο ατού του, σημαντικό για την κοινωνία, κάθε περιοχής είναι η Εκπαίδευση, τα Σχολεία. Στις 15 Ιουνίου λήγει το σχολικό έτος της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Όπως, αντίστοιχα, αρχίζει το μήνα Σεπτέμβριο. Το σύνολο των Σχολείων με το σύνολο των μαθητών που εκπαιδεύουν, αναμφιβόλως, επηρεάζουν τη ζωή και την καθημερινότητα της ζωής, τόσο των οικογενειών των όσο και την καθημερινότητα, εν μέρει, των ανθρώπων της περιοχής των. Είναι μια πλευρά της κοινωνικής μας ζωής.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΑ**ΣΤΗΝ ΑΡΙΣΤΗ****ΖΑΓΟΡΙΟΥ****ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΙΣΜΟΥ****Κατάλληλα****για τουριστική αξιοποίηση**

Πληροφορίες στο τηλέφωνο:

69 79 31 11 63

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

«**Σύσκεψη στον Δήμο Ζίτσας με θέμα να κρατηθεί όρθιος ο Πρωτογενής Τομέας και να αυξηθεί ο χώρος αμπελουργίας στη Ζίτσα**». Από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης πρόσφατα δημοσιεύτηκε ένα «**Συγκεκριμένο σχέδιο ανάπτυξης των αρωματικών και φαρμακευτικών φυτών**».

Διαβάσαμε ακόμα τις μέρες αυτές για την ωραία εκδήλωση στο Πωγώνι με τον τίτλο: «**Ημέρα μαλλιού προβάτων**» και με το σύνθημα «**θυμόμαστε, παράγουμε, δημιουργούμε**». Καλές και κάποιες άλλες εκδηλώσεις, όπως εκείνες «των

Φίλων του Μανιταριού» στα Άνω Πεδινά και της «Τρούφας στους Μηλιωτάδες». Μόνο που τέτοιου είδους εκδηλώσεις πρέπει να ξεφύγουν από τα όρια του χόμπι και των γιορτών και να γίνουν οργανωμένες προσπάθειες παραγωγής και καλλιέργειας των προϊόντων αυτών. Έτσι επαναλαμβάνουμε: **Χωρίς Αγροτική Ανασυγκρότηση και Ανάπτυξη καμιά χώρα δεν μπορεί να έχει μέλλον. Το μέλλον έχει τα πόδια και τις ρίζες του στη γη**, όπως κάποιος σωστά λένε.

Εμβληματικοί οι στίχοι του Λιβανέζου ποιητή στην αρχή του κειμένου τούτου.

Αυτό το πνεύμα εξέφρασε τόσο ο Περιφερειάρχης όσο και οι άλλοι στην παραπάνω σύσκεψη που αναφέραμε.

Έτσι οι αυριανοί Δήμοι θα πρέπει να αφήσουν την πεπατημένη και να αποτελέσουν πια τα προκεχωρημένα φυλάκια του στρατηγείου Ανάπτυξης που θα αποτελεί ίσως η κάθε μια από τις δεκατρείς περιφέρειες της χώρας, βάσει του νέου Σχεδίου Περιφερειακής Ανασυγκρότησης που εκκολάπτεται. Έτσι όπως λέγεται η κάθε Περιφερειακή Διοίκηση θα σχεδιάζει και θα υλοποιεί το πρόγραμμα της περιοχής της. Οι

Δήμοι στα πλαίσια αυτού του σχεδιασμού (με νέες ίσως αρμοδιότητες μέσα από τη νέα Αυτοδιοικητική μεταρρύθμιση που προωθείται) να αποτελούν αποφασιστικούς πυλώνες της υλοποίησης αυτού του σχεδιασμού.

Αυτά όμως θα έχουμε τον καιρό να τα ξανακουβεντιάσουμε. Για την ώρα οι ευχές από «Το Ζαγόρι μας» για ένα καλό και ευχάριστο καλοκαίρι!

B.T.

Υ.Γ.: Το επόμενο φύλλο θα το λάβετε στο τέλος Αυγούστου.

Ημερίδα στο Καπέσοβο για την ψηφιοποίηση του διδακτικού βιβλίου των περασμένων αιώνων στο Ζαγόρι

Στις 22 Απριλίου 2017 στην Πασχάλειο Σχολή Καπέσοβου και ώρα 12:00 διεξήχθη ημερίδα με θέμα: «**Η ιστορία και η διακίνηση του διδακτικού βιβλίου στο Ζαγόρι. Καταγραφή, ψηφιοποίηση και ανάδειξη της φυσιογνωμίας των συλλογών**». Η ημερίδα ανήκει στην Επιτροπή Ερευνών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και χορηγός ήταν το Κοινωνοφελές Ίδρυμα Ιωάννη Σ. Λάτση. Επιστημονικός υπεύθυνος της Επιτροπής Ερευνών ο Καπεσοβίτης καθηγητής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κ. Γεώργιος Παπαγεωργίου και διοργανωτής της ημερίδας ο γιος του Δρ. Παντελής Παπαγεωργίου, μέλος ΣΕΠ στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Αντικείμενο της μελέτης αποτέλεσε η καταγραφή και η ψηφιοποίηση των διδακτικών βιβλίων και των συλλογών μέσω της κατηγοριοποίησής τους ανά γνωστικό πεδίο, καθώς και η δημιουργία ψηφιακής βιβλιοθήκης, που θα φιλοξενηθεί στο διαδικτυακό τόπο του Δήμου μας, ώστε το συγκεντρωθέν πλούσιο και ποικίλο υλικό να καταστεί προσβάσιμο μέσω των νέων τεχνολογιών στο φιλομαθές κοινό και την ακαδημαϊκή-ερευνητική κοινότητα. Στο πάνελ ο καθηγητής Γ. Παπαγεωργίου και οι Επίκουρες καθηγήτριες του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κ.κ. Άννα Μανδηλαρά και Αικατερίνη Ζαρίδη. Χαιρετισμούς απηύθυναν ο καθηγητής κ. Γεώργιος Καψάλης, Πρύτανης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, ο καθηγητής κ. Τριαντάφυλλος Αλμπάνης, Αναπληρωτής Πρύτανης και Πρόεδρος της Επιτροπής Ερευνών, ο Δήμαρχος Ζαγορίου κ. Βασίλειος Σπύρου. Οι προαναφερθέντες τόνισαν ιδιαίτερα την αγαστή συνεργασία Πανεπιστημίου και Δήμου, η οποία ξεκίνησε επί Δημαρχίας Γαβριήλ Παπαναστασίου, ο οποίος ήταν παρών στην ημερίδα. Καλεσμένος στην εκδήλωση και ο κ. Ράλλης Κιράνης, εκπρόσωπος του Κοινωνοφελούς Ίδρυματος Ιωάννη Σ. Λάτση, ο οποίος λόγω εκτάκτου υποχρέωσης δεν παρέστη και χαιρέτισε την ημερίδα με μήνυμα.

Ο κ. Παντελής Παπαγεωργίου με την χρήση προτζέκτορα και οθόνης μας εξήγησε την μεθοδολογία της καταγραφής και της ψηφιοποίησης των παλαιών βιβλίων, αλλά και τον τρόπο χρήσης του διαδικτυακού τόπου, μολονότι το σήμα στο Καπέσοβο έρχεται μετά από 3-4 λεπτά. Η καταγραφή αφορά τον συγγραφέα του βιβλίου, τον τίτλο, τον μεταφραστή, τον εκδότη, τον τόπο και τον χρόνο έκδοσης, το τυπογραφείο, τις διαστάσεις του βιβλίου, τις σελίδες, το δέσιμο, τον

αριθμό των αντιτύπων κ.λ.π. Στη συνέχεια μπήκε στην ιστοσελίδα του Δήμου Ζαγορίου και μας ανέλυσε τον τρόπο και τις δυσκολίες της ψηφιοποίησης.

Την ημερίδα έκλεισε ο κ. Γεώργιος Παπαγεωργίου παραθέτοντας ιστορικά στοιχεία για την κατάσταση της παιδείας στο Ζαγόρι και την διακίνηση των διδακτικών βιβλίων. Αναφέρθηκε επίσης στα πορίσματα της έρευνας στις σχολικές βιβλιοθήκες του Ζαγορίου.

Ακολούθησαν συζητήσεις για την έρευνα και ερωτήσεις για την κατάσταση των βιβλίων και την συντήρησή τους. Στην κάτω κρεβάτη της Πασχαλείου Σχολής είχε στηθεί μπουφές με ζαγορίσιες πίτες κι αναψυκτικά. Τέλος οι επισκέπτες ξεναγήθηκαν στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου.

Το Καπέσοβο επιλέχθηκε για την ημερίδα λόγω της Πασχαλείου Βιβλιοθήκης και του διδακτηρίου. Να θυμίσω ότι εδώ υπάρχει αντίτυπο της Χάρτας του Ρήγα Φεραίου, ενδεκάγλωσσο λεξικό του Αμβρόσιου Καλεπίνι, δωδεκάτομη παιδική εικονολογία κι άλλα σπάνια βιβλία.

Επιθυμώ να κλείσω το ρεπορτάζ με μια φράση απ' την διαθήκη του καπεσοβίτη Κώστα Γεργίου. Τούτος έζησε το δεύτερο μισό του 18ου αιώνα στη Βιέννη, στη Βενετία και σ' άλλα μέρη της Ευρώπης. Ήταν συγγραφέας, λεξικογράφος, μεταφραστής, διορθωτής κλπ. Στα γεράματά του το 1802 βρίσκεται στο Καπέσοβο. Με την διαθήκη του αφήνει αρκετά γρόσια στο κοινό σχολείο του χωριού για την αγορά βιβλίων «για να μάθουν οι μαθηταί να αναγνώθουν και να νοούν τι αναγνώθουν».

Απόστολος Ντιναλέξης**Η ΗΜΕΡΙΔΑ ΣΤΟ ΚΑΠΕΣΟΒΟ**

Στο ιστορικό και επιβλητικό σκηνικό της Πασχαλείου Σχολής στο Καπέσοβο συντελέστηκε το Σάββατο 22 Απριλίου στις 12 μ.μ. ημερίδα με θέμα τη διακίνηση του διδακτικού βιβλίου στο Ζαγόρι και η ψηφιοποίησή τους πρόγραμμα που χρηματοδοτήθηκε από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και εκπονήθηκε από ομάδα επιστημονικών συνεργατών με διευθύνοντα τον καθηγητή Γ. Παπαγεωργίου.

Η ημέρα ανοιξιάτικη με μάρτυρα την καταπράσινη και λουλουδιασμένη φύση. Ηλιόλουστη μεν η μέρα όμως το κρύο αισθητό αφού το ανοιξιάτικο αεράκι όταν φυσάει στον τόπο μας κάθε άλλο παρά ζεστό είναι. Στον επάνω φωτεινό όροφο του όμορφου αυτού οικοδομήματος το τέλος του 19ου αι. παρουσία του τέως και νυν δημάρχου του Ζαγορίου Γ. Παπαναστασίου και Β. Σπύρου αντίστοιχα, του πρύτανη Γ. Καψάλη, του αν. αντιπρύτανη Τρ. Αλμπάνη, πολλών χωριανών και άλλων επιστημονικών ακροατών πραγματοποιήθηκε η παρουσίαση του χρονοβόρου και επίπνου αυτού έργου. Δύο από τους συντελεστές ο αναπλ. Καθηγητής του Τμ. Φιλολογίας κ. Α. Αγγέλου και ο ομότιμος καθηγητής κ. Γ. Πλουμίδης παρότι περιλαμβανόνταν στο πρόγραμμα των ομιλητών δεν μπόρεσαν να παρευρεθούν αφού βρίσκονταν στο εξωτερικό λόγω επιστημονικών υποχρεώσεων. Δήλωσαν ωστόσο την παρουσία τους μέσω διαδικτυακού μηνύματος. Μετά τους χαιρετισμούς των δημοτικών και πανεπιστημιακών αρχών ο κ. Γιώργος Παπαγεωργίου στην ενδιαφέρουσα εισήγησή του αναφέρθηκε στη δυσκολία του εντοπισμού του υλικού, την ταξινόμηση και τέλος την ψηφιοποίησή του.

Πολύ ενδιαφέρουσες ήταν οι αναφορές του στις προσωπικότητες των δωρητών αδελφών Πασχάλη, στους παραγγελιοδότες και στο περιεχόμενο ορισμένων από τα βιβλία γεγονός που καταδεικνύει πόσο οι πρόγονοι αυτοί αγωνιζόταν για την πνευματική ανάπτυξη του τόπου με τη μόρφωση των νέων με τη μελέτη όλων των σύγχρονων διδακτικών εγχειριδίων που τυπώνονταν και κυκλοφορούσαν σε όλες τις δυτικές ευρωπαϊκές χώρες.

Ο αγαπητός κ. Παντελής Παπαγεωργίου αναφέρθηκε στην κατηγοριοποίηση των βιβλίων, τον τρόπο επεξεργασίας του υλικού και στις δυσκολίες κατά την ψηφιοποίηση ενώ ταυτόχρονα σε διαφάνειες εξηκούσε και παρέπεμπε στα λεγόμενά του.

Η συζήτηση που επακολούθησε επικεντρώθηκε κυρίως στο περιεχόμενο των βιβλίων τους δωρητές και τον προβληματισμό αν με τον ίδιο τρόπο θα μπορούσαν να ψηφιοποιηθούν, εφόσον ο δήμος συμβάλει οικονομικά και άλλες βιβλιοθήκες του τόπου μας. Μακάρι κάτι τέτοιο να ευδώνε μια και υπάρχουν νέοι ντόπιοι επιστήμονες που θα μπορούσαν να υποστηρίξουν μια τέτοια δουλειά. Μετά το πέρας της συζήτησης οι παρευρισκόμενοι κλήθηκαν από την οικογ. Γ. Παπαγεωργίου να δοκιμάσουν στο ισόγειο του κτηρίου ωραίες ζαγορίσιες πίτες γλυκά και ποτά όπως επίσης και να επισκεφτούν την κεντρική εκκλησία του χωριού. Ορισμένοι από μας τους τελευταίους κατευθυνθήκαμε στο μικρό παραδοσιακό καφενείο της πλατείας όπου στη θαλπωρή της αναμμένης ξυλόσομπας με παρέα τούς φίλους χωριανούς πιάσαμε την κουβέντα ως την μεσημεριανή ώρα της αναχώρησής όταν ο ήλιος έλουζε την καπεσοβίτικη πλατεία και όλο το χωριό μέσα στην ησυχία και την οργισμένη μοσχοβολιστή ανοιξιάτικη ατμόσφαιρα.

Ευχαριστώ και από εδώ τη Νίκη, το Γιώργο και τον Παντελή για την φιλοξενία τους στο χωριό και συγχαρητήρια για το έργο που επιτέλεσαν αφού μόνο έτσι μέσα από την ιστορικότητά του ο τόπος μας προβάλλεται και αναδεικνύεται παρά τη σημερινή του ερημία και κρατική απαξία.

Σας ευχαριστώ πολύ

Κατερίνα Ζαρίδη

ΠΡΙΝ 60 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗ ΒΟΣΤΙΝΑ ΜΑΘΑΙΝΑΜΕ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Το 1956 τελειώνοντας το Δημοτικό Σχολείο Ελαφοτόπου κι ύστερα από εξετάσεις γράφτηκα στην Γ' Τάξη του Γυμνασίου Παγωνιανής. Στην τάξη αυτή θυμάμαι 92 παιδιά, που μετά από έξι χρόνια καταλήξαμε στην Η' Τάξη μόνο 28. Πολλοί καθηγητές και κάθε χρόνο καινούργιοι. Για τέσσερα χρόνια έμεινα στο Γυμνασιακό Οικοτροφείο του Φιλεκαπιδευτικού Συλλόγου (σπίτι Μπέν) και δυο χρόνια σε νοικιασμένο δωμάτιο κοντά στο Γυμνάσιο. Διδακτήριο ήταν τότε το σπίτι του Μουχτάρ Σουλεϊμάν (ύστερα Οικοτροφείο Θηλέων). Χαραγμένη ανεξίτηλα στη μνήμη μου η ζωή στην Παγωνιανή για έξι χρόνια. Εφηβικά χρόνια και μακριά απ' την οικογένεια. Απ' την Βοστίνα φεύγαμε μόνο στις διακοπές των Χριστουγέννων και του Πάσχα και στη λήξη του σχολικού έτους τον Ιούνιο. Μνήμες απ' το οικοτροφείο, το Γυμνάσιο, την κωμόπολη, την εκκλησιά και το γήπεδο, τους επαγγελματίες και τους απλούς ανθρώπους του χωριού. Τότε είχαμε εξετάσεις Α' και Β' εξαμήνου και παίρναμε «έλεγχο». Τον Φεβρουάριο περπατούσαμε διαβάζοντας ως τις ανθισμένες αμυγδαλιές βόρεια του χωριού προς την χιονισμένη κι αποστράπτουσα Νεμέρτζικα. Τον Ιούνιο ανάποδα ως τις παρυφές του χωριού Ποντικάτες. Προς την πλευρά της Αλβανίας υψώνονταν το αδιαπέραστο και επιβλητικό Μπόζοβο. Αν και μαθημένος από βουνά κιότεια να ανέβω έστω και για λίγα μέτρα. Γνώρισα επίσης το Δολό και το Σταυροσκιάδι ύστερα από ημερήσιες εκδρομές του Γυμνασίου. Με νοσταλγία θυμάμαι τους καθηγητές μου κι αυτά που μου έμαθαν. Αναμνήσεις απ' τους συμμαθητές μου κι απ' την συγκατοίκηση στο Οικοτροφείο.

1) Καρακίτσος Σπύρος, φυσικός: Χειμώνας, κουδούνι, μπήκαμε στην αίθουσα και περιμέναμε τον καθηγητή. Μπαίνει ο Σπ. Καρακίτσος αναφωνώντας: «Εφημερίδες, εφημερίδες, εφημερίδες. Άκρα του τάφου σιωπή απ' την έκπληξη. Ανέβηκε στην έδρα και μας εξήγησε ότι πάνω απ' την φανέλλα του μπροσ

πίσω έβαλε εφημερίδες, ύστερα το πουκάμισο και τ' άλλα ρούχα. Έτσι δεν κρυώνει καθόλου. Εξηγήσε συνέχεια ότι ο ζεστός αέρας του κορμιού δεν βγαίνει έξω απ' την εφημερίδα, ούτε και το κρύο περνάει την εφημερίδα προς το κορμί. Συνέχισε την διδασκαλία του για την θερμότητα, για καλούς και κακούς αγωγούς κλπ. Το μάθημα πέρασε σ' όλη την τάξη μ' αυτή την παιδαγωγική μέθοδο.

2) Καρακίτσος Σπύρος: Στην Βοστίνα τότε υπήρχε κρεμασμένο σε κάποιο τοίχο μεγάλο θερμόμετρο που έδειχνε την θερμοκρασία της ατμόσφαιρας. Ποιο θέμα μας δίδασκε δεν θυμάμαι, αλλά κάποια στιγμή ρώτησε: «Παιδιά θυμάστε το μεγάλο θερμόμετρο κάτω στο μεσοχώρι; – Μάλιστα κ. Καθηγητά. – Ποιος θα μου πει ποια διαφορά υπάρχει με το μικρό θερμόμετρο που μετράμε τον πυρετό; Η τάξη σιωπηρή και μόνο ο συμμαθητής Λάβραρης σήκωσε το χέρι. – κ. καθηγητά, στο μικρό θερμόμετρο ο υδράργυρος σταματάει κάπου και κουνώντας το χέρι κατεβαίνει, ενώ στο άλλο ο υδράργυρος ανεβοκατεβαίνει μόνος του ανάλογα με την θερμοκρασία της ατμόσφαιρας.

– Μπράβο Λάβραρη, αυτή είναι η διαφορά. Κι ο καθηγητής με την συνολική προσοχή των μαθητών συνέχισε την διδασκαλία. Έτσι μαθαίναμε γράμματα.

3) Καρακίτσος Σπύρος: Όταν συναντούσαμε καθηγητή βγάζαμε το καπέλο μας κι αυτός γύριζε την ρεμπουμπλικα μπροστά προς το μέτωπο και στο πίσω μέρος του κεφαλιού του φάνταζε η φαλάκρα. Δηλώνω ότι ήταν ο πιο αγαπητός καθηγητής απ' τους συμμαθητές μου.

4) Μανουλόπουλος, μαθηματικός: Αριστερά στον πίνακα γράφει ο καθηγητής ένα σημείο με το γράμμα Α. Δεξιά στον πίνακα ένα σημείο και το γράμμα Β. Ενώνει το σημείο Α με το σημείο Β με ευθεία γραμμή.

– Παιδιά, αυτό το θεώρημα

λέει ότι «μεταξύ δύο σημείων η συντομωτέρα οδός είναι η ευθεία». Να ξέρετε ότι λέγεται και «θεώρημα του γαϊδάρου». Όλοι σχεδόν οι συμμαθητές μου από χωριό, ακούσαμε για γαϊδάρους και η προσοχή μας επικεντρώθηκε στο τι θα πει ο καθηγητής.

Του Απόστολου Ντιναλέξη

– Παιδιά, αν στο σημείο Α έχουμε ένα γαϊδουράκι πεινασμένο και στο σημείο Β βάλουμε ένα κουβά κριθάρι, τότε το γαϊδουράκι θα πάει κατευθείαν στο κριθάρι. Έτσι έμαθα γεωμετρία και στερεομετρία και γενικά φυσικομαθηματικά. Για να κάνω σήμερα τον έξυπνο, σε κατάλληλες στιγμές, ρωτώ τους φίλους μου να μου πουν τον ορισμό των παράλληλων ευθειών. Κι ακούω:

– Δύο ευθείες που όσο κι αν προεκταθούν δεν συναντώνται. Κι εγώ διασταυρώνω τους δείκτες και επισημαίνω ότι η απάντησή τους είναι λάθος. Και συνεχίζω: – Δύο ευθείες του αυτού επιπέδου. Αυτοί ήταν οι καθηγητές μας κι όποιος ήθελε κάτι μάθαινε.

5) Σαράτσης Χρήστος, θεολόγος: Τον έβλεπαν οι συμμαθητές μου και κατουριόνταν. Καπνός χωρίς φωτιά δεν γίνεται. Δεν ήμουν άτακτος μαθητής και δεν τον φοβόμουν. Διάβαζα τα μαθήματά μου όσο μπορούσα. Στην έκτη τάξη μας δίδασκε θρησκευτικά και ιστορία λόγω ανεπάρκειας φιλολόγων. Είχα διαίσθηση ότι την αύριο θα με σηκώσει για μάθημα. Διάβασα καλά τα θρησκευτικά και τίποτα ιστορία. Μπήκα σε ρίσκο και γλύτωσα.

Στην πρώτη ώρα της ιστορίας με σήκωσε για μάθημα. – Κύριε, καθηγητά δεν διάβασα ιστορία, διάβασα καλά θρησκευτικά. – Καλά, κάθισε. Την ώρα των θρησκευτικών δεν με ενόχλησε. Ο Σαράτσης άριστος ψάλτης και το Γυμνάσιο σε γιορτές, εσπερινούς, χαιρετισμούς κλπ πήγαινε συντεταγμένα στην εκκλησιά. Τον ακούγαμε με κατάνυξη.

6) Τσιάντας Κώστας, γυμναστής. Πρώτο περιστατικό: Ο

Τσιάντας διευθυντής στο οικοτροφείο. Η οργάνωση Γκαρ έστελνε στο οικοτροφείο μακαρόνια, ρύζι, κριθαράκι κλπ. Κάποτε, κάποτε βρήκαμε ψόφια σκουλίκια. Μερικές φορές δεν άγγιζα το πιάτο μου κι έτρωγα ξερό ψωμί ή αν είχα θρεψίνη, ψωμί και θρεψίνη. Ο πατέρας μου από καιρού εις καιρόν μου έστελνε απ' το Καλπάκι πακέτο θρεψίνη και την φύλαγα στη βαλίτσα μου. Έλαβα, λοιπόν, θρεψίνη, την έβαλα στη βαλίτσα μου και την άλλη μέρα έλειπε. Πήγα στον διευθυντή Τσιάντα και διαμαρτυρήθηκα για την κλοπή.

– Το ξέρω. Θα τους τιμωρήσω, πήγαινε. Ήταν ο Τάσιος Λιόγκας, ο Άρης Τζιόβας, ο Λάκης Χουλιάρης, ο Μπούνας, ο Φλώρος. Συγγενείς και φίλοι και μεγάλοι. Αν τους τιμώρησε ο Τσιάντας; Τρίχες!!! Περιστατικό δεύτερο: Ο Τσιάντας στο οικοτροφείο συνομιλώντας με τους μεγαλύτερους μαθητές χρησιμοποιούσε συχνά την λέξη «τρίχες». Συνέβη μια ανοιξιάτικη μέρα στο Γυμνάσιο με το χτύπημα του πρώτου κουδουνιού. Στην κάτω αυλή τα παιδιά, στην απάνω οι κοπέλλες, στη μέση οι καθηγητές. Λέει ο Γυμνασιάρχης:

– Παιδιά, ο σύλλογος των καθηγητών αποφάσισε να πάμε σήμερα βόλτα στη Θεοτόκο και δεν θα κάνουμε μάθημα. – Τρίχες!!! Ήταν ο Τάσιος Λιόγκας. Ο Τσιάντας τον άκουσε και ψιλοτασίστηκε.

– Λιόγκα, δεν θέλεις εκδρομή; – Κύριε καθηγητά, κάτι μου έλεγε ο συμμαθητής μου και του απάντησα «τρίχες». Ο Τάσιος κι άλλοι πολλοί μαθητές είχαμε βαρεθεί την βόλτα στην Θεοτόκο. Ας επιλέγονταν κάποιο άλλο σημείο. Είναι αλήθεια ότι πηγαίναμε με μεγάλη συχνότητα στην Θεοτόκο. αποδεκτό πάντως το να μη κάνουμε μάθημα.

7) Κικόπουλος Μενέλαος, φιλόλογος: Φόβος και τρόμος για τους αμελείς και άτακτους μαθητές. Χαστούκι και σφαλιάρα τρανταχτή. Απ' τον Ελαφό-

ΠΡΙΝ 60 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗ ΒΟΣΤΙΝΑ

τοπο είμαστε καμιά δεκαριά παιδιά και κοπέλες. Κηδεμόνας για όλους μας ο χωριανός μας Μενέλαος Κικόπουλος κι όποιος δεν τα πήγαινε καλά επικρέμονταν δαμόκλειος σπάθη. Ομολογώ ότι δεν έφαγα σφαλιάρα, αλλά άμα μ' έπιανε απ' το σβέρκο πονούσα. Όλα τα Τσερβαριωτάκια πήραν απολυτήριο κι όλα πρόκοψαν. Τον είχα καθηγητή στην ΣΤ' Τάξη γιατί μετά έφυγε για το Γυμνάσιο Δολιανών. Σήμερα γράφει ποίηση και μου δίνει τα δοκίμια για διορθώσεις.

8) Το πάθημα του Τάσιου Λιόγκα. Όταν ήμουν στις πρώτες τάξεις του Γυμνασίου συγκεντρώναμε στην απάνω αυλή αυλής βολτάριζαν τα κορίτσια και στο βορεινό τ' αγόρια. Ο Τάσιος δεν χαμπάριζε κανένα κι έμπαινε στο χώρο των κοριτσιών. Ήταν πρώτες μέρες του Σεπτεμβρίου και περιμέναμε το κουδούνι ν' αρχίσουμε. Στο χώρο των κοριτσιών ο Τάσιος ξεχώρισε μια καινούργια κοπέλα και μπήκε μέσα για γνωριμία. Κάτι του είπε κι έφυγε. Χτυπάει το κουδούνι, συγκέντρωση και προσευχή. Η καινούργια κοπέλα ήταν στο χώρο των καθηγητών. Βγαίνει μπροστά και δείχνοντας τον Τάσιο Λιόγκα:

– Αυτός ο ψηλός, κ. Γυμνασιάρχα, αυτός με τα σγουρά τα μαλλιά!!!

Η καινούργια κοπέλλα ήταν φιλόλογος καθηγήτρια και κόρη του Γυμνασιάρχη. Τον Τάσιο για τα περαιτέρω τον ανέλαβε ο Μενέλαος.

9) Ψωμί απ' τον Σπύρο, τον διαχειριστή: Ήμουν Τετάρτη τάξη, παιδί στα 14-15 και πεινούσα. Το μεσημέρι στο οικοτροφείο είχαμε σούπα μανέστρα. Είδα στο πιάτο κάνα δυο σκουλήκια ψόφια και δεν το άγγιξα. Έφαγα το ψωμί που μου αναλογούσε και σκεφτόμουν πως να ζητήσω μια φέτα ακόμα. Διστακτικά πήγα προς την αποθήκη που ήταν ο διαχειριστής και τα ράφια με το ψωμί. Ζήτησα μια φέτα και μου αρνήθηκε. Πίσω μου βρέθηκε ο Τάσιος Λιόγκας και ο Άρης Τζιόβας. Σφαλιάρα ο Τάσιος στον διαχειρι-

στή.

– Δώσε ψωμί στου παιδι!!! Τάκλασε ο Σπύρος και μούδωσε μια φέτα. Ο Τάσιος κι ο Άρης παλικάρια, τι νάκανε ο Σπύρος;

10) Παναγιώτης Τόμος, βιβλιοπώλης: Δύο βιβλιοπωλεία στη Βοστίνα, του Οικονόμου και του Τόμου. Το βιβλιοπωλείο του Τόμου στη γωνία της πλατείας. Απέναντι η Ευρύκλεια με τη σιάμαλη. Τρώγοντας το γλυκό μου χάζευα στη βιτρίνα του βιβλιοπωλείου. Κάποια χρονιά πήρα από εκεί το δελτίο της Μαθηματικής Εταιρείας και συμμετείχα σε διαγωνισμό. Γράφτηκε συνδρομητής στο περιοδικό «Κόσμος, Επιστήμη και Ζωή» που εξέδιδε ο Λουκής Ακρίτας. Τόπαιρνα ώσπου τελείωσα το Γυμνάσιο. Διάβαζα Λουκή Ακρίτα, Νικηφόρο Βρεττάκο κλπ. Διάβαζα για τους πυραύλους και τον ψυχρό πόλεμο. Βιβλιοπωλείο οργανωμένο και πλούσιο σε εξωσχολικά βιβλία και περιοδικά, αλλά και σε «λύσεις» αρχαίων, λατινικών, φυσικής, μαθηματικών κλπ. Αγοράζαμε και λύσεις.

Ένα μεγάλο κομμάτι της ζωής μου στην Βοστίνα. Απ' τον κύκλο της οικογένειας και του χωριού βρέθηκα σε μια άλλη διάσταση. Λέγανε τότε ότι, μετά την Ζωσιμαία Σχολή, το καλύτερο Γυμνάσιο ήταν στην Παγωνιανή. Θυμάμαι εξάλλου ότι στην έκτη, εβδόμη και ογδόη τάξη μεταγράφονταν εδώ μαθητές από άλλα σχολεία, απ' την Βελλά, απ' τη Ριζάρειο. Βέβαια ήταν μαθητές που για κάποιους λόγους δεν προχώρησαν καλά στις σπουδές τους. Αλλά και στο επίπεδο της αυστηρότητας διακρίνονταν το Γυμνάσιο Παγωνιανής. Οι αποβολές περιέργως είχαν ζυγό αριθμό. Διήμερες, τετραήμερες, οκταήμερες. Η διαγωγή καταγράφονταν στον έλεγχο και στο απολυτήριο του Γυμνασίου. Θυμάμαι συμμαθητές που μένανε στην ίδια τάξη κι άλλους που πήγαιναν μεταξισταστέοι για τον Σεπτέμβριο.

Στη Βοστίνα μάθαμε γράμματα.

Απόστολος Ντιναλέξης
Συν/χος Δικηγόρος

ΟΔΥΝΗΡΕΣ ΜΝΗΜΕΣ

Στις 10 Μαΐου 1956 ανέβαιναν στο ικρίωμα τα δυο παλικάρια της Κύπρου, ο Μιχάλης Καραολής και ο Ανδρέας Δημητρίου. Μας το θυμίζει μια φωτογραφία με λίγα λόγια εφημερίδα των Αθηνών. Την αναδημοσιεύουμε στη μνήμη τους.

Επίσης, από το περιοδικό «ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ» της Κοζάνης αναδημοσιεύουμε το ποίημα ενός Γερμανού, ωδή στη σφαγή του Διστόμου στις 10 Ιουνίου 1944.

In memoriam

Μιχάλης Καραολής, Ανδρέας Δημητρίου. Πρωταγωνιστές στον ανταποικιοκρατικό αγώνα των Ελλήνων της Κύπρου, δραστήρια μέλη της ΕΟΚΑ, συλλαμβάνονται, φυλακίζονται από τους Εγγλέζους και απαγχονίζονται στις 10 Μαΐου 1956. Διαδηλώσεις και συλλαλητήρια στην Αθήνα, με κεντρικό αίτημα την ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα, σάλος στη διεθνή κοινή γνώμη. Όταν συνελήφθη ο Καραολής (φωτογραφία), ο Αλμπέρ Καμύ έγραψε ένα φλογερό κείμενο στη γαλλική εφημερίδα «L' Express» με τίτλο «το Ελληνόπουλο», ζητώντας τη σωτηρία του νεαρού αγωνιστή.

Ιούνιος του '44

Εδώ το χώμα είναι πικρό
είναι το πικρό το χώμα του Διστόμου
Γιάννης Ρίτσος

Εδώ ήταν όταν τα SS - Γρεναδιέροι
τους διακόσιους δεκαοκτώ κατοίκους
εξόντωσαν με απόκεφαλισμούς εκτελέσεις βιασμούς
κάμένα σώματα οι Ούννοι της Ευρώπης οι Κύριάρχες
του Θανάτου οι καυλωμένοι για εντολές Υπολοχαγοί
όλοι αυτοί που εδώ και καιρό ένοχοι γίνθηκαν

Κομμένο Καλάβρυτα Κεφαλονιά
εξήντα χιλιάδες δολοφονημένοι πολίτες
πέντε χιλιάδες εκτελεσθέντες Ιταλοί στρατιώτες
πενήντα οκτώ χιλιάδες απ' τον Βορρά απαχθέντες
Εβραίοι δολοφονημένοι κι αυτοί κανένας δράστης
δεν καταδικάστηκε αποζημιώσεις ποτέ δεν αποδόθηκαν
Όμως εδώ στο Δίστομο ξανακέρδισαν
τρεις ή τέσσερις εμμονικοί εικοσάχρονοι την αβωδότητά τους
τρία ή τέσσερα παιδιά βρήκαν τον δρόμο για να κρυφτούν
από τους συνομήλικους συστρατιώτες τρεις
τέσσερις δίκαιοι μεταξύ των βαρβάρων

Jochen Kelter
(Μετάφραση Έλσας Κορνέτη)
(Αναδημοσίευση από το περιοδικό ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ Κοζάνης Τεύχος 178)

Επιμέλεια Β.Τ.

Πέντε χρόνια μετά τον θάνατο του συλλέκτη

Οι δικαστικοί αγώνες κρατούν κλειστό το Μουσείο Αγάπιου Τόλη

Τι αναφέρει γνωμοδότηση του Συμβουλίου Εθν. Κληροδοτημάτων

— Πέντε χρόνια πέρασαν αφ' ότου έφυγε από τη ζωή ο συλλέκτης Αγάπιος Τόλης και το ομώνυμο Λαογραφικό Μουσείο στους Κήπους Ζαγορίου, παραμένει ακόμη κλειστό! Γιατί; Διότι, όπως λένε αρμόδιοι του Υπουργείου Οικονομικών,

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΣΕΤΣΗ

κών, συνεχίζονται οι δικαστικοί αγώνες μεταξύ των κληρονόμων του δωρητή.

Η γνωμοδότηση του Συμβουλίου Εθνικών Κληροδοτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών είναι σαφής: «Προκειμένου να αποφανθεί σχετικά με την έκδοση Προεδρικού Διατάγματος με το οποίο να εγκρίνεται η σύσταση του κοινωφελούς Ιδρύματος με την επωνυμία «Λαογραφικό Μουσείο Αγάπιου Τόλη» θα πρέπει να προηγηθεί η εξέταση του κύρους των δύο ιδιογράφων διαθηκών από το αρμόδιο δικαστήριο, κατόπιν αιτήματος του έχοντος έννομο συμφέρον και σε περίπτωση εγκυρότητας τούτων να προσδιορισθεί το ακριβές περιεχόμενό τους, καθώς από το δυσανάγνωστο γραφικό χαρακτήρα του διαθήκη δεν προκύπτει αν αυτό συνάδει με το περιεχόμενο της συστατικής πράξης του Ιδρύματος».

Προγραμματική σύμβαση

Η Περιφέρεια Ηπείρου και ο Δήμος Ζαγορίου, κάνουν ό,τι μπορούν προκειμένου να λειτουργήσει το Μουσείο. Ήδη, οι ανωτέρω φορείς έχουν υπογράψει (4.4.2017) Προγραμματική Σύμβαση «για την οργάνωση και λειτουργία του Λαογραφικού Μουσείου». Η Σύμβαση ισχύει μέχρις ότου το Υπουργείο Οικονομικών εγκρίνει τη σύσταση του Ιδρύματος. Προγραμματική Σύμβαση είχε υπογραφεί, για τον ίδιο σκοπό, και προ τριετίας. Στη Σύμβαση αναφέρονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: Η Περιφέρεια Ηπείρου θα διαθέσει τα εξής ποσά για την υλοποίηση της Σύμβασης:

— 10.000 ευρώ για την δημιουργία χώρου επισκευσιμότητας του Μουσείου.

— 4.000 ευρώ για ηλεκτροδότηση και καθαριότητα...

Για την παρακολούθηση υλοποίησης της Σύμβασης ορίζεται Επιτροπή από τους δύο φορείς. Η Επιτροπή αποτελείται από τους εξής:

— **Αργυρό Νάκο** (Δ/ση Τεχνικών Έργων Περιφέρειας), με αναπληρωτή τον **Γ. Στάμο**, της ίδιας διεύθυνσης.

— **Λαμπρινή Βάθθα** (Δ/ση Τεχνικών Έργων Περιφέρειας), με αναπληρώτρια την Μαρία Τσέτσου, της ίδιας διεύθυνσης.

— **Μιχαήλ Βλάχο**, Δημοτικό Σύμβουλο, Δήμου Ζαγορίου, με αναπληρωτή την **Αγγελική Ράπτη**, Δημοτική Σύμβουλο.

Τα μέλη της Επιτροπής δεν αμείβονται.

ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΓΑΠΙΟ ΤΟΛΗ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΙΔΡΥΜΑ

Απ' την Πρωτομαγιά του 2012 ως σήμερα ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ. Απ' τον θάνατο του Αγάπιου Τόλη πέρασε πενταετία και «τα ορφανά του Αγάπιου» μένουν απροστάτευτα. Έτσι έγραφε «**Το Ζαγόρι μας**» στο τεύχος του Μαΐου του 2012. Τα αντικείμενα της συλλογής του ο Αγάπιος ονόμασε «**παιδιά του**» κι αυτά μέχρι σήμερα δεν τέθηκαν υπό επιμέλεια.

ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ χαμένα, με αμφισβητήσιμες διαθήκες, με δικαστικούς αγώνες, με μνημόνια, με κλειδαριές, με διαπραγματεύσεις. Ο υπογράφων αρθρογράφος πολλές φορές για την σύσταση ιδρύματος και για την τύχη της συλλογής του Αγάπιου. Ο μεταστάς Γιάννης Τσεκούρας είχε οριστεί απ' τον διαθέτη μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος. Τον απασχολούσε και τον στεναχωρούσε ιδιαίτερα το θέμα του λαογραφικού μουσείου και του ιδρύματος, οι καθυστερήσεις και τα λάθη τακτικής. Μέχρι το θάνατό του συζητούσαμε με τον Γιάννη Τσεκούρα καθημερινά το θέμα του ιδρύματος του Αγάπιου Τόλη.

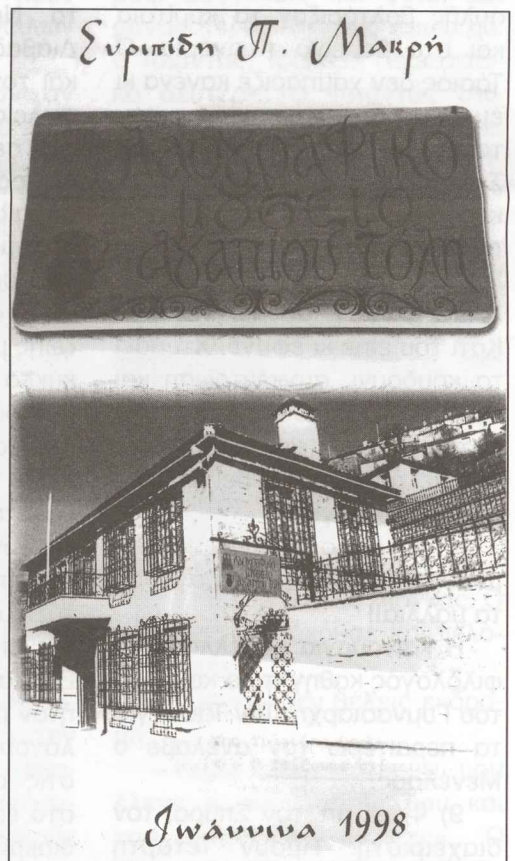
Το πώς λειτουργεί σήμερα και αν λειτουργεί η συλλογή του Αγάπιου είναι ασαφές. Δεν είδα πουθενά δημοσιευμένο πόσοι επισκέπτες πέρασαν το 2016. Δεν γνωρίζω να πέρασαν μαθητές σχολείων. Στο τεύχος του Μαρτίου-Απριλίου 2017 του περιοδικού μας δημοσίευσε ο Δήμος Ζαγορίου κείμενο με τίτλο «**Πόλος έλξης το Λαογραφικό και Ιστορικό Μουσείο Ελαφοτόπου**». Εκεί διαβάζω ότι το 2016 επισκέφθηκαν το Μουσείο «**αρκετές εκατοντάδες μαθητές**». Και διαβάζω ακόμα «**μεταξύ των στόχων του Μουσείου είναι και η παροχή παιδείας, εκπαίδευσης και αγωγής στους νέους που αγνοούν τα παραδοσιακά χειρωνακτικά επαγγέλματα και εργαλεία, τη χρηστική αξία, την πολύμορφη σπουδαιότητα των χειρών, την καθαριότητα, στερεότητα, λειτουργικότητα και ομορφιά των παραγομένων έργων-προϊόντων, αλλά και το σεβασμό στο περιβάλλον**». Ξεναγός ο ιδρυτής του μουσείου κ. Μιχάλης Οικονομίδης, γλύπτης και τέως σχολικός σύμβουλος.

Μεταξύ των ως άνω σκοπών και η ανάδειξη της «**πολύμορφης σπουδαιότητας των χειρών**». Για τούτο και στις 31 Μαρτίου και 1 και 2 Απριλίου 2017 οργανώθηκαν για δεύτερη χρονιά στο Μονοδέντρι από τον Δήμο Ζαγορίου, το Εθνικό Πάρκο Βόρειας Πίνδου, το Ριζάρειο Χειροτεχνικό Κέντρο και το Μουσείο Αργυροτεχνίας της Τράπεζας Πειραιώς «**Οι Ευρωπαϊκές Μέρες Χειροτεχνίας 2017**» με τίτλο «**Χτίζουμε σχέσεις, αναπτύσσουμε δεσμούς**». Σχετικό ρεπορτάζ δημοσιεύτηκε στο φύλλο Μαρτίου-Απριλίου.

Το Ζαγόρι θέλει μουσεία, χειροτεχνικά κέντρα, βιβλιοθήκες, εκθεσιακά κέντρα. Κοντά στην ομορφιά της φύσης κι αυτά θα ελκύσουν επισκέπτες. Τον επισκέπτη δεν τον θέλουμε για μια μέρα. Θέλουμε να ξανάρθει και να φέρει και φίλους. Αν ο ξένος επισκεφτεί το μουσείο Ελαφοτόπου θα μάθει ότι υπάρχει και τέτοιο στους Κήπους. Το οποιοδήποτε μουσείο θα οδηγήσει και στα γεφύρια,

Του Απόστολου Ντιναλέξη

στο Βίκο, στα βουνά, στα μνημεία των χωριών. Εξάλλου ο Δήμος Ζαγορίου επανέκρινε το θέμα ένταξης του Ζαγορίου στα Μνημεία Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO, ως Πολιτιστικό Τοπίο. Όλα τα στοιχεία υπάρχουν, αλλά κάποια ίσως χαθούν. Ότι δημιούργησε η φύση στέκει εδώ αγέρωχο, ότι δημιούργησαν τα χέρια

κινδυνεύει. Στο περιοδικό μας (Σεπτέμβριος 2016, σελ. 15) ο κ. Δ. Θάνος έγραψε: «**Το φυλάξασθαι τα αγαθά χαλεπότερον του κτήσασθαι**». Και συνεχίζει σχετικά με την συλλογή του Αγάπιου Τόλη: «**Ποτέ δεν έφθανε ο νους μου... ότι θα ήρχετο η στιγμή που θα αναγκάζομουν να γράψω το παρών κείμενο, πλήρης πικρίας απαισιοδοξίας και αηδίας για όσους ευθύνονται για την επιτάφια πλάκα της συλλογής μιας ολόκληρης ζωής**». Ότι δημιούργησαν οι άνθρωποι του πνεύματος, οι Ζαγορίσιοι, κινδυνεύει. Έχουμε βιβλιοθήκες, αλλά καμιά δεν οργανώθηκε και δεν λειτουργεί. Θάθελα

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΓΑΠΙΟΥ ΤΟΛΗ

να υπάρξει μια Πανζαγορίσια Βιβλιοθήκη όπου θα υπάρχουν τα βιβλία των Ζαγορίσιων συγγραφέων, αλλά και ένα τμήμα άλλων συγγραφέων με θέμα βιβλίου το Ζαγόρι. Στον ίδιο χώρο μπορεί να συσταθεί κι ένα τμήμα παλιών εγγράφων. Υπάρχουν προκοσμήματα, διαθήκες, αγοραπωλησίες, φατούρες, επιστολές κλπ. Βρίσκονται σε ιδιωτικές οικογενειακές συλλογές και χωρίς συντήρηση κινδυνεύουν. Θα μπορούσαν να εκτεθούν με σύμβαση χρησιδανείου για να μάθει κάθε επισκέπτης την ιστορία του τόπου μας και τον βαθμό του πολιτισμού μας. Να θυμήσω εδώ και την έκθεση παλιών φωτογραφιών του κ. Πέτρου Φραγκούλη στο Τσεπέλοβο με τίτλο «**Ζαγορίσιων Βίος**». Να θυμήσω και την βιβλιοθήκη του Βασίλη Φανίτσιου στην Λεπτοκαρυά. Ο επισκέπτης έχει πολλές επιλογές και θα φύγει ικανοποιημένος.

Ο Αγάπιος βραβεύτηκε, επαινέθηκε, μνημήθηκε όσο ζούσε. Πρόεδροι Δημοκρατίας, υπουργοί, βουλευτές κι άλλα σημαίνοντα πρόσωπα του έσφιξαν το χέρι. Χιλιάδες επισκέπτες εκφράστηκαν με ενθουσιασμό και επαινούς. Μαζικοί φορείς τον βράβευσαν. Μετά το θάνατό του το έργο του αμφισβητείται. Γιατί δεν ολοκλήρωσε την προσπάθειά του; Ποιος τον συμβούλευε; Ποιος τον επηρέαζε; Ήταν γνώστης της κατάστασης της υγείας του κι έπρεπε να ολοκληρώσει την σύσταση του ιδρύματος. Γιατί ξεκίνησε λάθος η σύσταση του ιδρύματος; Γιατί συνέταξε δύο μικρές διαθήκες, ολιγόλογες, αόριστες, ακατάλληλες; Γιατί δεν συνέταξε δημόσια διαθήκη σε συμβολαιογράφο με την οποία να μεταβίβαζε στην Περιφέρεια Ηπείρου και το άλλο 1/2 εξ αδιαρέτου του ακινήτου και η Περιφέρεια με τους ίδιους όρους να μεταβιβάσει ολόκληρο το ακίνητο στο υπό σύσταση ίδρυμα; Στο τεύχος του Απριλίου του 2015, σελ. 4, δημοσιεύτηκε το «**Μνημόνιο Συνεργασίας**» Περιφέρειας Ηπείρου και Δήμου Ζαγορίου. Η Περιφέρεια είναι συνδιοκτίτρια κατά το 1/2 εξ αδιαρέτου (δωρεοδόχος) και με την υποχρέωση να μεταβιβάσει στο ίδρυμα όταν συσταθεί. Ποιος ο σκοπός του Μνημονίου;

Αν σκοπεύει η λειτουργία της συλλογής έως ότου συσταθεί το ίδρυμα, τότε βλέπω μια παγιωμένη κατάσταση σαν επιτάφια πλάκα. Γιατί οι κληρονόμοι (εξ αδιαθέτου ή εκ διαθήκης) δεν ξεκαθαρίζουν το θέμα των κληρονομιών; Να δηλώσουν ότι δεν έχουν απαιτήσεις στο κτίριο και στα εντός αυτού αντικείμενα. Στο περιοδικό μας (Μάιος 2016, σελ. 8) έγραψα ότι «ο τεθνεώσ δεδικαίωται». Αν έκανε λάθος ο Αγάπιος οι κληρονόμοι, οι δωρεοδόχοι κι όλοι οι εμπλεκόμενοι μπορούν να τα διορθώσουν. Πού βρίσκεται σήμερα το θέμα της σύστασης στα γραφεία του Υπουργείου Πολιτισμού; Οι διαθήκες είναι έγκυρες ή άκυρες; Το Υπουργείο γνωρίζει αν υπάρχει περιουσία αφημένη για συγκεκριμένο σκοπό; Οι Ζαγορίσιοι ζητούν ενημέρωση. Οι Ζαγορίσιοι έχουν δικαιώματα γι' αυτή την πολιτιστική κληρονομιά που μας άφησε ο Αγάπιος.

Οι Ζαγορίσιοι απογοητεύτηκαν. Έχουν υπόνοιες και τους κατακλύζουν πονηρές σκέψεις. Θα ξεχαστεί ο Αγάπιος. Θα σκουριάσουν, θα σαπίσουν, θα καταστραφούν τα αντικείμενα της συλλογής. Θετική η ζημιά, αλλά υπάρχει και η έμμεση αφού χιλιάδες επισκέπτες δεν έχουν την δυνατότητα να μπουν στο μουσείο και ενδεχομένως να βάλλουν το χέρι στην τσέπη. Η Μπάγια πέντε χρόνια χάνει επισκέπτες, το Ζαγόρι χάνει ανάπτυξη. Για επιτάφια πλάκα στη συλλογή έγραψα άλλωστε στο τεύχος του Οκτωβρίου 2016, σελ. 7 δανειζόμενος, σχολιάζοντας και συμφωνώντας με τα γραφόμενα του κ. Δ. Θάνου.

Ο κ. Ευριπίδης Μακρής στο βιβλίο του «Λαογραφικό Μουσείο Αγάπιου Τόλη», Ιωάννινα, 1998, στη σελίδα 5 γράφει: «**Αφιερώνεται στο δημιουργό του Μουσείου, Αγάπιο Τόλη, που με το έργο του έκλεισε την πόρτα στη λησμονιά του παρελθόντος**». Σήμερα με τα δεδομένα που έχουμε αφαιρούμε τη λέξη «**λησμονιά**» και μένει «**έκλεισε την πόρτα του παρελθόντος**».

Ας ευχηθούμε όλοι να συσταθεί το ίδρυμα φέτος και να μη παρέλθει κι άλλη πενταετία.

Απόστολος Ντιναλέξης

ΞΑΝΑΧΤΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΓΕΦΥΡΙ ΠΛΑΚΑΣ

Με χαρά διαβάσαμε σε εφημερίδα των Αθηνών την είδηση, όχι γιατί το Ζαγόρι μας είναι σπαρμένο από γεφύρια αλλά γιατί τα γεφύρια ήταν σύμβολα επικοινωνίας και συνένωσης των ανθρώπων. Το περίφημο έργο του Σέρβου συγγραφέα Ίβο Άντρις το γεφύρι του Δρίνου, ήταν το σύμβολο της ένωσης Ανατολής και Δύσης. Ειδικά το γεφύρι της Πλάκας έγινε γνωστό στα χρόνια της Κατοχής, για μια συμφωνία μεταξύ των ανταρτών ΕΛΑΣ και ΕΔΕΣ για κοινή δράση των κατακτητών που δυστυχώς δεν κράτησε για πολύ. Ευχόμαστε γρήγορα να το δούμε το γεφύρι αυτό τελειωμένο και όρθιο.

Οι πρώτοι λίθοι προγραμματίζεται να τοποθετηθούν από τον Μάιο του 2018, οπότε θα ξεκινήσει η τελική φάση «ώσπου να το δούμε να υψώνεται όπως ήταν», τόνισε κατά την επίσκεψή της στο Γεφύρι η υπουργός Πολιτισμού.

Επιμέλεια Β.Τ.

Οι πρώτοι λίθοι προγραμματίζεται να τοποθετηθούν από τον Μάιο του 2018, οπότε θα ξεκινήσει η τελική φάση «ώσπου να το δούμε να υψώνεται όπως ήταν», τόνισε κατά την επίσκεψή της στο Γεφύρι η υπουργός Πολιτισμού

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

Μαθαίνουμε τελευταία πως υπάρχει και γιορτή του ΠΑΤΕΡΑ και γιορτάζεται στις 18 Ιουνίου κάθε χρόνο.

Τιμούμε κι εμείς τη μέρα αυτή όλους τους πατεράδες ζωντανούς και νεκρούς μ' ένα απόσπασμα από το ωραίο ποίημα του δικού μας **Μιχάλη Γκανά** στον πατέρα του.

“Γ’τνε πού παίρνεις τ’α παιδιά
πάρε καί τόν πατέρα· απ’ τίς μασχάλες πιάσ’ τονε
σά νά ’ταν λαβωμένος. “Οπου πηγαίνεις τ’α παιδιά
έκει περπάτησέ τον, μέ τό βαρύ άμπέχωνο
στις πλάτες του ν’ άχνίζει.

Δῶσ’ του κι ένα καλό σκυλί
καί τούς παλιούς του φίλους, καί ρίξε χιόνι ύστερα
άσπρο σάν κάθε χρόνο. Νά βγαίνει ή μάνα νά κοιτά
άπό τό παραθύρι, τήν έγνοια της νά βλέπουμε
στά γαλιανά της μάτια, κι όλοι νά τής τό κρύβουμε
πώς είναι πεθαμένη.

“Γ’τνε πού παίρνεις τ’α παιδιά
πάρε κι έμιας μαζί σου, μέ τούς άνήλικους γονείς,
παιδάκια τών παιδιών μας. Σέ στρωματάδα ρίξε μας
μιά νύχτα τού χειμώνα, πίσω απ’ τ’α ματοτσίνορα
ν’ άκούμε τούς μεγάλους, νά βήχουν, νά σωπαίνουνε,
νά βλαστημούν τό χιόνι. Κι έμεις νά τούς λυπόμαστε
πού γίνανε μεγάλοι καί νά βιαζόμαστε πολύ
νά μοιάσουμε σ’ εκείνους, νά δούν πώς μεγάλωσαμε
νά παρηγορηθούμε.

Βιβλιοπαρουσίαση

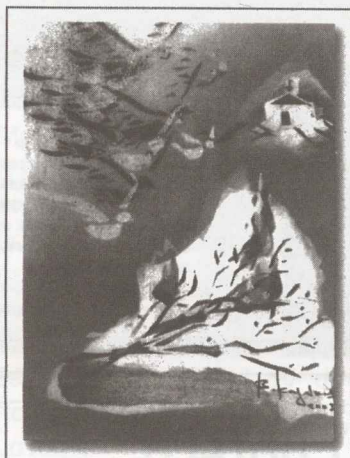
Φρίξου Τζιόβα

«ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ»

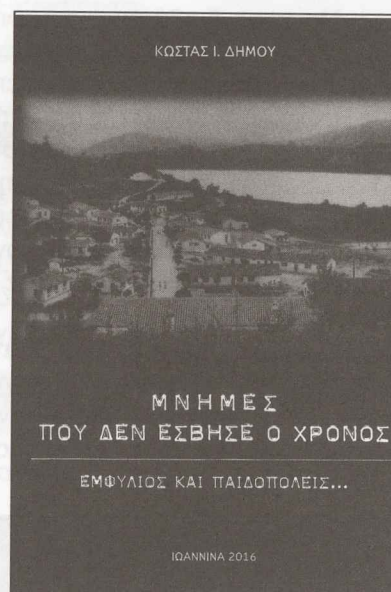
Ακαταπόνητος αλλά πάντα ζωντανός, παρά τα πολλά προβλήματά του λόγω ηλικίας, ο Φρίξος Τζιόβας εξέδωσε ένα ακόμη βιβλίο με τίτλο «ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ». Πραγματική βρυσσομάνα των γραμμάτων μας ο Φρίξος.

Πρόκειται για 15 επιλεγμένα

Φρίξου Τζιόβα

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ
(εκλογή)

ΓΙΑΝΝΙΝΑ 2017

ΜΝΗΜΕΣ
ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΣΒΗΣΕ Ο ΧΡΟΝΟΣ
ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΟΠΟΛΕΙΣ...

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2016

αγάπη η σύζυγος και οι θυγατέρες του τις οποίες ευχαριστούμε για τη ζεστή αφιέρωση στην ΙΛΕΖ και «Το Ζαγόρι μας».

Με τον Κώστα συναντηθήκαμε υπηρετώντας και οι δύο στο Υπουργείο Γεωργίας, ενώ στη Διεύθυνση Κτηνιατρικής, εκείνος στη Διεύθυνση Γεωργίας στα Γιάννενα. Οι κουβέντες μας ήταν τόσο για τα προβλήματα της υπηρεσίας μας, όσο για εκείνα τα πολλά και άλυτα του Ζαγοριού.

Πάντα παθιασμένος, όπως είπα, για το χωριό του τη Βωβούσα και όχι μόνο με λόγια αλλά με έργα και ουσιαστική συμμετοχή στη ζωή του χωριού. Το υπηρέτησε ακόμη ακόμη και από τη θέση του προέδρου της κοινότητας με πολύ αγάπη.

Συνταξιούχοι πια και οι δύο, τελευταία μας συνάντηση ήταν σε μια εκδήλωση του Παν/μίου Ιωαννίνων στη Λαμπρειάδειο Σχολή Άνω Πεδινών. Εκεί μιλούσε ώρες γεμάτο πάθος και χαρά για το βιβλίο του αυτό που έφθανε επιτέλους στο τέλος του. Όμως αναπάντεχα έφθασε πρώτα το δικό του τέλος.

Το βιβλίο του αποτυπώνει ολόκληρη τη ζωή του, που ξεφυλλίζοντάς το σε συγκλονίζει περισσότερο και από το θάνατό του με τη σκληράδα της.

Αυτοβιογραφικό το βιβλίο, αλλά η ζωή και τα παιδικά του χρόνια έτυχε να ταυτιστούν με τα πιο σκληρά χρόνια εκείνα της τρομερής δεκαετίας 1940-1950, του πολέμου, της κατοχής, του Εμφυλίου. Ξεδιπλώνοντας τη ζωή του ο Κώστας περιγράφει αυτή την εποχή με συγκλονιστικές εικόνες. Όπως π.χ. «τον παππού μου τον σκότωσαν οι αντάρτες, ήταν δεξιός, τον πατέρα μου τον σκότωσε ο στρατός ήταν αρι-

στερός», ολόκληρο το δράμα του Εμφυλίου σε λίγες λέξεις.

Αλλά, εκείνο που θαυμάζει κανείς διαβάζοντας την ιστορία του Κώστα, είναι ο ωραίος αγώνας ενός φτωχού παιδιού για ανέλιξη και μόρφωση και τον αγώνα αυτό ο Κώστας τον τέλειωσε παλικαρίσια. Άριστος επιστήμονας, άριστος οικογενειάρχης, παθιασμένος πατριώτης, ολοκληρωμένος άνθρωπος.

Ετσι θα τον θυμόμαστε.

Για «το Ζαγόρι μας»
Β. Τζιόβας

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ

«ΜΙΚΡΟ
ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟ
ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΟ
ΟΙΚΟΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ»

Ακόμη ένας δικός μας, ο αγαπητός φίλος Μιχάλης Αράπογλου, που ταύτισε κάποια χρόνια της ζωής του με τη ζωή, την ιστορία και τα προβλήματα του Ζαγοριού, μέσα από το Κέντρο Ερευνών Ζαγοριού «ΚΕΖ», (του οποίου υπήρξε μαζί με την κυρία Παγκρατίου ο εμπνευστής και διευθυντής του), εξέδωσε πρόσφατα ένα ακόμη βιβλίο συνεχίζοντας μια σειρά από άλλα αξιόλογα πονήματα όπως: 1) Ο χρόνος ανάμεσα στο μαύρο και το άσπρο (ποίηση), 2) Οικιστική γεωγραφία της Ηπείρου, 3) Ηπειρος (τέσσερις διαδρομές με αφετηρία τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα με τελικό προορισμό την αρχαία Δωδώνη) και 4) Μονές Ιωαννίνων, νησί Παμβώτιδος-Μοναστήρια και προσκυνήματα της Ελλάδος.

Στον αναλυτικό πρόλογο του βιβλίου του μεταξύ των άλλων γράφει σχετικά: «Ο αναγνώστης του μικρού ελληνογαλλικού γλωσσολογίου οικογεωγραφίας της Ηπείρου θα διακρίνει, πολύ σύντομα, ομάδες λημμάτων, έχουσες σχέσεις, επί παραδείγματι, με την γεωγραφία, την χλωρίδα, την πανίδα, τη γεωργία, την κτηνοτροφία, την οικοδομική τέχνη και άλλα επαγγέλματα, την θρησκεία και τον πολιτισμό. Η ομαδοποίηση των λημμάτων είναι μια άλλη δυνατότητα κατανόησης του τόπου, της κοινωνίας, της οικονομίας, της θρησκείας, του εμπορίου και, εν τέλει, του πολιτισμού κατά την

χρονική περίοδο άνθησης του παρατιθέμενου γλωσσολογίου».

Καλοτάξιδο και το βιβλίο σου αυτό Μιχάλη και πάντα παραγωγικός και χρήσιμος.

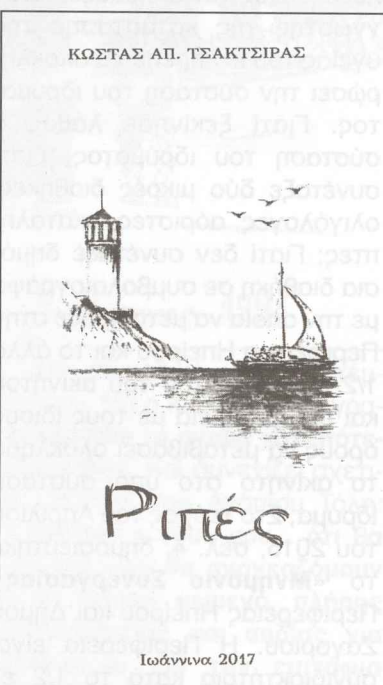
«Το Ζαγόρι μας»

(Το βιβλίο διατίθεται από το βιβλιοπωλείο των Ιωαννίνων «Ο Αναγνώστης» οδός Πυρσινέλλα).

ΚΩΣΤΑΣ ΑΠ. ΤΣΑΚΤΣΙΡΑΣ

«ΡΙΠΕΣ»

Ένας ακόμη γεωτεχνικός (δασολόγος αυτός), ο Κώστας Τσακτσίρας, φίλος και μισοχωριανός (από το χωριό της γυναίκας μου τα Κούρεντα) με Τζουμερκιώ-

τικές ρίζες (από τον πατέρα του), μας ξάφνιασε με την πρώτη του ποιητική συλλογή «ΡΙΠΕΣ».

Το παρουσίασε πρόσφατα

Βιβλιοπαρουσίαση

στην αίθουσα Δ. Χατζή (παλιά φαγεία), ο κοινός μας φίλος καθηγητής Παν/μίου Χαράλαμπος Νούτσος.

Δεν μπόρεσα να παραβρεθώ, ανταποκρινόμενος και στην πρόσκληση προς την ΙΛΕΖ, γι' αυτό δυο λόγια για το βιβλίο του από τις σελίδες του περιοδικού μας «Το Ζαγόρι μας» που για κάποια χρόνια το διάβαζε κι αυτός. Πετυχημένος επιστήμονας και ελεύθερος επιχειρηματίας (είχε ιδιωτικό γραφείο μελετών), άνθρωπος διψασμένος για γράμματα και με πολλά ενδιαφέροντα και στόχους στη ζωή του και πλούσια κοινωνική δραστηριότητα. Εκτός του πτυχίου Δασολογίας απέκτησε αργότερα στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και πτυχίο Αγροοικολογίας. Και στη συνέχεια δίπλωμα ειδίκευσης στην Περιβαλλοντολογική Αγροχημεία (και άλλα πολλά χαρτιά ακόμη).

Παρ' ότι τον γνωρίζω από χρόνια δεν μου αποκάλυψε ποτέ τον ποιητικό του οίστρο που απολαμβάνω τώρα στο βιβλίο του. Μέσα από το βιβλίο του ο Κώστας βγάζει τα πλούσια αισθήματά του για τη ζωή και τον άνθρωπο. Εύχομαι την ποιητική αυτή συλλογή να τη συνεχίσουν κι άλλες. Αργότερα θα δημοσιεύσουμε κάποια από τα ποιήματά του.

Β. Τζιόβας

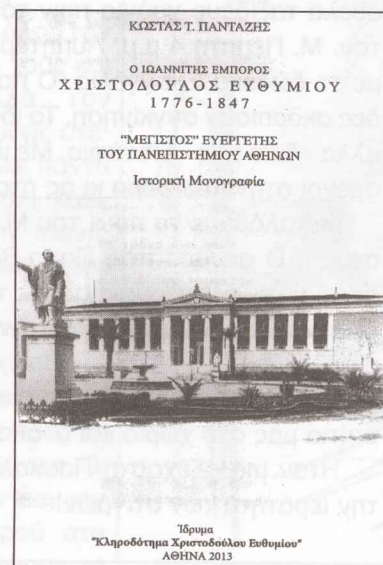
ΚΩΣΤΑΣ Τ. ΠΑΝΤΑΖΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ
ΕΥΘΥΜΙΟΥ
1776-1847

Ο φίλτατος κ. Κ. Πανταζής πρόσφερε στη βιβλιοθήκη της ΙΛΕΖ το βιβλίο του με τον τίτλο «Ο Ιωαννίνης έμπορος Χριστόδουλος Ευθυμίου 1776-1847», που εκδόθηκε από το ομώνυμο ίδρυμα.

Απ' το βιβλίο μαθαίνουμε ότι ο Χριστόδουλος Ευθυμίου έμπορος στα Γιάννενα έφυγε με την πολιορκία του Αλή το 1820 για Λιβόρνο, Τεργέστη, Βενετία κλπ. Γυρίζει το 1836 στην Κέρκυρα ελπίζοντας να απελευθερωθούν και τα Γιάννενα. Το 1839 πάει στην Αθήνα και ασκεί εμπορικές πράξεις απ' το σπίτι του με το σύστημα ανταποκριτών. Εμπορεύεται πολύτιμους λίθους, υφάσματα, νήματα κλπ. Το 1846 συντάσσει την διαθήκη του και αφήνει 30.000 δραχ στην Εθνική Τράπεζα για να σπουδάζουν με τους τόκους δύο νέοι Γιαννιώτες στην Ριζάρειο Σχολή. Αφήνει επίσης

και 20.000 δραχ στην Εθνική Τράπεζα ώστε οι τόκοι να διατίθενται υπέρ του Πανεπιστημίου του Όθωνος. Αφήνει τέλος 7.000 δραχ στην ίδια τράπεζα και από τους τόκους να γίνεται το μνημόσυνό του και να προκοδοτείται κάθε χρόνο ένα φτωχό κορίτσι που παντρεύεται. Ο Χριστόδουλος πέθανε το 1847 στην Αθήνα.

Στις σελίδες 49-50 του βιβλίου παρατίθενται στοιχεία για τα χρήματα του ιδρύματος που εισέρευσαν στην πόλη των Ιωαννίνων απ' το 1980 ως το 2012 για υποτροφίες, προκοδοτήματα και ενίσχυση τρίτεκνων μητέρων. Στις σελίδες 51 ως 59 καταχωρούνται τα ονόματα των παιδιών που σπούδασαν με υποτροφία στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων και στη Ζωσιμαία Παιδαγωγική Ακαδημία απ' το 1979 ως το 2013 και φτάνουν στα 306.

Ο κ. Πανταζής σημειώνει ότι τον Χριστόδουλο κατείχε «ο ασίγαστος οίστρος του χρόνου προς την Πατρίδα, που τον μετάνιωσε ο Καποδιστριας με τη ομιλία του προς τους έλληνες του Λιβόρνου που συγκεντρώθηκαν στο ναό της Αγίας Τριάδος τον Μάιο του 1827».

Σημειώνει τέλος ο κ. Πανταζής ότι «η έκδοση του βιβλίου αποσκοπεί στο να ανασύρει από τη λησμοσύνη και να φέρει στο φως τον ταπεινό και άσημο Ιωαννίτη έμπορο Χριστόδουλο Ευθυμίου».

Ευχαριστούμε θερμά τον κ. Κ. Πανταζή για την προσφορά του βιβλίου του. Η σημερινή Διαχειριστική Επιτροπή του ιδρύματος αποτελείται από τους 1) Κων/νο Πανταζή 2) Κων/νο Λιούμα 3) Μενέλαο Χρόνη και 4) Δημοσθένη Σταθά, στους οποίους ευχόμαστε υγεία και δύναμη για την επιτυχή λειτουργία του ιδρύματος.

Απόστολος Ντιναλέξης

Έκδοση Ζωγραφικής

Δύο γνωστών Ηπειρωτών ζωγράφων

Ενάγγελου Κουμπή Περιωτή Μπαλάφα

Λίγο σπάνιο ν' αναδείξει το Ζαγόρι μεγάλους ζωγράφους. Στις άλλες επιστήμες και στις τέχνες διακρίθηκαν αρκετοί Ζαγορίσιοι. Το Ζαγόρι φτωχό σε οικονομία, πλούσιο σε ομορφιά. Ο Βίκος, η Γκαμήλα, ο Αώος, οι παραδοσιακοί οικισμοί, τα μνημεία, το Τσεπέλοβο, ενέπνευσαν τον κ. Ευάγγελο Κουμπή κι αποτύπωσε τέτοιες εικόνες σε μουσαμά. Μαζί με τον κ. Περιωτή Μπαλάφα απ' το χωριό Λάλιζα εξέθεσαν έργα τους στο φουαγιέ του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Ιωαννιτών. Η έκθεση διήρκεσε από 17 ως 29 Μαΐου 2017 και την επισκέφτηκαν

αρκετοί φιλότεχνοι Γιαννιώτες, αλλά και Ζαγορίσιοι. Ιδιαίτερη σημασία η παρουσία φοιτητών και νέων με ανάλογα καλλιτεχνικά ενδιαφέροντα. Τα θέματα πολλά και διάφορα. Θαυμάσαμε τοπία, φύση, μνημεία, καθημερινότητα, αγιογραφία.

Οι Ζαγορίσιοι και οι Ηπειρώτες έχουν τα δικά τους ζωγράφους υγεία και ευτυχία και δημιουργική έμπνευση για επιτυχίες στην τέχνη τους.

Β. Κουμπής. Κεντρική πλατεία Τσεπελόβου 2011

ιστορικά πρόσωπα και βεβαίως την γυναικεία ομορφιά.

Ο κ. Βαγγέλης Κουμπής μετά την αποστρατεία του -αντιστράτηγος- ασχολήθηκε με την ζωγραφική και την ιστορία της τέχνης. Σπούδασε στο εξωτερικό. Είναι γνώστης τριών ξένων γλωσσών και πτυχιούχος της Νομικής. Οργάνωσε και συμμετείχε σε πολλές σεμινάρια και διαλέξεις. Πραγματοποίησε αρκετές ατομικές εκθέσεις και συμμετείχε σε δεκάδες ομαδικές. Είναι αντιπρόεδρος του Συλλόγου ζωγράφων Θεσ/νίκης.

Ηπειρώτης και ο κ. Περιωτής Μπαλάφας απ' το χωριό Λάλιζα (Χίνκα Δωδώνης). Είναι Πρόεδρος του Συλλόγου ζωγράφων Θεσ/νίκης κι ασχολείται με την ζωγραφική επαγγελματικά απ' το 1974, με πολλούς επαίνους και τιμητικές διακρίσεις.

«Το Ζαγόρι μας»

Η γιορτή του Αγ. Χριστοφόρου στη Λεπτοκαρυά

Στις 7 Μάη την Κυριακή αντί για την Τρίτη έγινε η λειτουργία στο ξωκλήσι του Αγίου Χριστοφόρου. Περίπου 20 άτομα από τη Λεπτοκαρυά αλλά κι απ' τη Δόλιανη εκκλησιάστηκαν. Μετά τη θεία λειτουργία προσφέρθηκε λουκούμι, τσίπουρο, λικέρ στους εκκλησιαζόμενους. Ο παπα-Βασίλης απ' το Ελατοχώρι, που έχει σπουδάσει θεολόγος είναι ο καινούριος ιερέας του χωριού αφού ο παπα-Κώστας συνταξιοδοτήθηκε. Να είναι καλορίζικος.

Η απόδοση της εορτής του Πάσχα στη Λεπτοκαρυά

Στις 24 Μάη με τη βοήθεια του παπα-Βασίλη του Ντίνου και το ψάλσιμο Σπύρου Φανίτσιου κρατήσαμε και φέτος το έθιμο της περιφοράς της εικόνας της Ανάστασης. Στην εκκλησιαστική επιτροπή υπεύθυνος για τις εκκλησιές και τα ξωκλήσια ο Κώστας Μητσιμάρης. Στην εκκλησία του Αγ. Αθανασίου (που ανηγέρθη το 1859 κι έχει 7 κάμαρες) τελέστηκε η Θεία Λειτουργία. Μετά το πέρας της θείας λειτουργίας προσφέρθηκε λουκουμάκι στους εκκλησιαζόμενους που ήταν 10 τον αριθμό και 14 έξω από τα σπίτια τους, ηλικιωμένοι κυρίως, γιατί ο Αη Θανάσης είναι σε ύψωμα και είναι δύσκολη η ανάβαση. Στη συνέχεια έγινε η περιφορά. Ο παπάς με το Ευαγγέλιο κι ο Κώστας με την Ανάσταση περιέφεραν τα ανοιχτά σπίτια όπου οι χωριανοί τους περίμεναν για να δώσουν χρήματα στο δίσκο για τις ανάγκες των εκκλησιών. Μ' αυτά θα αντιμετωπιστούν τα έξοδα των εκκλησιών και των ξωκλήσιων. Ακολούθως στο μεσοχώρι έγινε αγιασμός και η εικόνα επεστράφη στον Άγ. Νικόλαο απ' όπου την είχαν μεταφέρει το Πάσχα. Και μετά τσίπουρο και κρασάκι στο καφενείο. Και του χρόνου να είμαστε όλοι καλά.

Χ. Παπαδοπούλου-Κατσαρού

Κοπή Βασιλόπιτας στο Καβαλλάρι

Το Σάββατο 4 Μαρτίου, εορτή του Αγίου Θεοδώρου ο Μορφωτικός και εκπαιδευτικός σύλλογος Καβαλλαριτών Ζαγορίου «Η Αγία τριάς», πιστός πάντα στην ημέρα αυτή, έκοψε και φέτος τη βασιλόπιτα για το 2017. Υπήρξε ικανοποιητική προσέλευσις στην εκδήλωση. Την πίτα έκοψε η κ. Γλυκερία Κολιού. Ο σύλλογος εύχεται σ' όλους τους χωριανούς υγεία, καλή χρονιά και περισσότερη αγάπη και ενεργή παρουσία στο χωριό.

Εκ του συλλόγου

Απολογισμός Μορφ. Συλλόγου Καβαλλαρίου Οικονομικό Έτος 2016

Εσοδα: Υπολ. παρελθ. χρήσ.:	- 229,33
Συνδρομές:	295,00
Οικον. Ενίσχυσις:	100,00
Σύνολον εσόδων:	165,67
Έξοδα: Καθαριότητα	430,00
Έξοδα εκδηλώσεων	91,66
Σύνολον εξόδων	521,66
Υπόλοιπο για νέα χρήση	- 355,99

Συγκινητική η φετινή Πασχαλιά στους έρημους Νεγάδες

Φέτος αξιωθήκαμε, όσοι χωριανοί απόμειναν στο χωριό κι όσοι τρέξαμε από τα Γιάννινα, να γιορτάσουμε πραγματική Πασχαλιά στους Νεγάδες. Αρκετά ως πολλά χρόνια είχαμε να γιορτάσουμε Μεγαλοβδόμαδο κατανυκτικά. Το όμορφο αρχοντοχώρι του Ζαγορίου με τον τρισυπόστατο ναό του Αγ. Γεωργίου και το καμπαναριό του, αριστούργημα αρχιτεκτονικής, δωρεά της Ζαγορίσιας Ευεργεσίας, κατάλαβε φέτος Πασκαλιά.

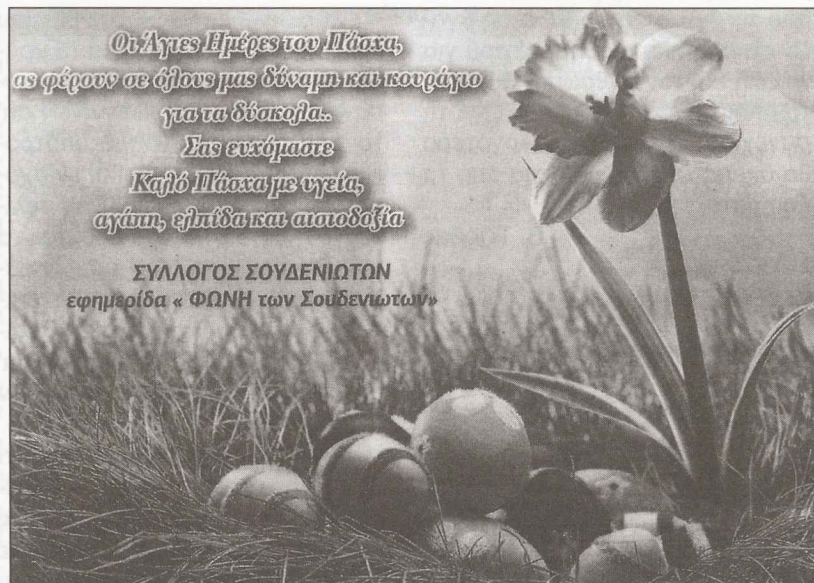
Μαζευτήκαμε με χαρά και συγκίνηση στον ιερό χώρο. Ο νους άθελα ταξίδευε χρόνια πριν τότε που το χωριό ήταν στις δόξες του. Μ. Πέμπτη 4 μ.μ. Λυπητερά χτυπά η καμπάνα. Θα ακούσουμε τα δώδεκα Ευαγγέλια. Ο παπάς με τους ευαίσθητους ψαλτάδες σκόρπισαν συγκίνηση. Το ίδιο και τη Μ. Παρασκευή στον απλό αλλά «δικό μας» Επιτάφιο. Με ιδιαίτερη κατάνυξη, σχεδόν δακρυσμένοι στην περιφορά κι ας ήταν 3.30 μ.μ. η ώρα.

Μεταλάβαμε το πρωί του Μ. Σαββάτου και στις 9 έγινε η Ανάσταση. Ο ακούραστος Παπα-Βασίλης ξεπέρασε τον εαυτό του, αφού είχε να λειτουργήσει σε τέσσερα χωριά, Κήπους, Νεγάδες, Φραγκάδες, Διπόταμο. Η κατάντια των χωριών του Ζαγορίου και ο ηρωισμός των κατοίκων που «φυλάνε Θερμοπόλεις».

Συγκινημένοι και γεμάτοι, ευχηθήκαμε Καλή Ανάσταση στα σπίτια μας στο χωριό και σ' όλο το Ζαγόρι.

Ήταν μια αξέχαστη Πασκαλιά! Αφού οι ώρες δεν αλλοίωσαν την ιερότητα των στιγμών!

Πολιτιστικός Σύλλογος Νεγάδων

Ευχαριστούμε το Σύλλογο Σουδενιωτών Αχαΐας και την Εφημερίδα «Φωνή των Σουδενιωτών» για τις ευχές τους κι ευχόμαστε καλό καλοκαίρι με υγεία και αισιοδοξία.

«Το Ζαγόρι μας»

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΡΗ ΤΣΟΥΜΑΝΗ Ιατρού Μικροβιολόγου - Βιοπαθολόγου

Γρηγορίου Σακκά 3, Ημιόροφος, Ιωάννινα
τηλ. 26510 78911 Κιν. 6981446689

Συμβεβλημένος με Ε.Ο.Π.Υ.Υ. και όλα τα ταμεία

Αιμοληψίες κατ' οίκον κατόπιν ραντεβού

ΞΕΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Γιορτάζω, μαμά...

Την Κυριακή γιορτάζουν οι μαμάδες. Γιορτάζουμε κι εμείς, μαμά. Τα παιδιά θα φτιάξουν ζωγραφιές και θα μου πάρουν ένα λουλούδι. Θα αναλάβουν τις δουλειές του σπιτιού και θα μου φτιάξουν τον πρωινό καφέ. Θα υποσχεθούν πως από δω και πέρα δεν θα με ξαναστεναχωρήσουν κι εκείνη τη στιγμή θα το πιστεύουν.

Εκατομμύρια άνθρωποι σ' όλο τον κόσμο θ' αγκαλιάσουν τη μητέρα τους και θα της ευχηθούν χρόνια πολλά. Τον άνθρωπο, που όσο πολύ κι αν έχουμε στεναχωρήσει με τις πράξεις μας, είναι πάντα κοντά μας, έτοιμη να συγχωρήσει κάθε βαριά κουβέντα, κάθε υψωμένη φωνή, κάθε γενέθλια της που ξεχάσαμε, κάθε τηλεφώνημα που δεν σηκώσαμε.

Την Κυριακή γιορτάζουν οι μητέρες που έβαλαν ασπίδα τα κορμιά τους περνώντας μέσα από αντιμαχόμενα πυρά. Οι μητέρες που πνίγηκαν τρέχοντας προς τη θάλασσα για να σώσουν τα παιδιά τους. Οι μητέρες στην Υεμένη που δίνουν και την τελευταία σταγόνα πόσιμου νερού στα μωρά τους. Οι μητέρες που ορθώνουν το ανάστημά τους απέναντι στα ήθη και τα έθιμα και φυγαδεύουν τις κόρες τους στον πολιτισμένο κόσμο. Οι μητέρες που αποχαιρετούν τα παιδιά τους, με χαμόγελο και την καρδιά κρυφά σφιγμένη, όταν παίρνουν τον δρόμο της ξενιτιάς. Οι μητέρες που ξαγρυπνούν στα νοσοκομεία περιμένοντας ένα καλό νέο. Οι μητέρες που σπρώχνουν καρτσάκια με μικρούς ή μεγάλους τροχούς. Οι μητέρες...

Ξέρω πως έλεγα ότι δεν θέλω να σου μοιάσω. Πως η γενιά μου δεν έχει καμία σχέση με τη δική σου. Εμείς είμαστε άλλες γυναίκες πια. Δυνατές και ανεξάρτητες. Μα τώρα τελευταία μιλά συχνότερα με τη φωνή σου. Κοιτάζομαι στον καθρέφτη κι αναγνωρίζω στο μέτωπο μια ίδια ρυτίδα με τη δική σου. Το σχήμα μου μεγαλώνοντας μοιάζει όλο και πιο πολύ με το δικό σου. Και νιώθω καλά μ' αυτό. Νιώθω ασφάλεια και μεγαλύτερη ψυχραιμία στα δύσκολα που συναντώ.

Σε νεανικές σου φωτογραφίες παρατηρώ το πρόσωπό σου όταν δοκιμάζω το πρώτο μπάνιο στη θάλασσα. Όλοι γελούν, μα εσύ με κοιτάς με ανησυχία και σφιγμένα χείλη. Γενέθλια, γιορτές, λύπες και χαρές, ελπίδες και απογοητεύσεις, χωρισμοί και δεσμοί, κι εσύ εκεί, πάντα η σταθερά στη ζωή μου. Όταν μιλάς κι όταν σιωπάινεις.

Την Κυριακή γιορτάζουμε, μαμά. Μα εγώ ξέχασα πώς να ζωγραφίζω και είσαι μακριά για να σου πάρω λουλούδια. Σου στέλνω όπως κάθε μέρα ένα φιλή, ελπίζοντας πως θα το λάβεις...

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΠΕΪΟΓΛΟΥ

(Από τα «Επιλεκτικά» της Εφημ. των Συντακτών)

Μάνα!

**Μάνα! δε θρίσκειται
λέξη καμία
νάχει στον ήχο της
τόση αρμονία
σαν ποιος να σ' άκουσε
με στήθος κρύο
όνομα θείο;**

Ούτε τα φυσικά χαρακτηριστικά, αυτά που έχουν κοινά αναμεταξύ τους όλοι οι άνθρωποι, η όψη, τα μάτια, ακόμη και τα πονεμένα μάτια με την τόσο ανθρώπινη έκφραση, δεν τον έφερναν κοντά τους. Το πάθος που ανάβει ο πόλεμος, δεν άφηνε ούτε κι αυτό το ματωμένο, το βασανισμένο κορμί, να θυμίσει σ' εκείνους που τόβλεπαν την ανθρώπινη ταυτότητά του.

Τότε εμεσολάβησε το θαύμα. Ο λαβωμένος Ιταλός εκεί που βογγούσε, άφησε να φύγει μαζί με τον αναστεναγμό και μια λέξη από τα πανιασμένα

χείλη του. «Τι λέει;» ρώτησαν οι στρατιώτες κάποιον που ήξερε λίγα Ιταλικά. «Μάνα, λέει – τους ψιθύρισε κείνος γυρίζοντας το πρόσωπο κατά την άλλη μεριά. Ζητά τη μάνα του!».

Οι άλλοι εσώπασαν μονομιάς, κι έμειναν έτσι αμίλητοι με τα κεφάλια τους κατεβασμένα.

Αμέσως άλλαξε η ατμόσφαιρα. Αυτό που είπε ο Ιταλός στρατιώτης ξεπερνούσε τη σημασία που έχουν οι λέξεις, σαν φθόγγοι που αντιστοιχούν σε μια συγκεκριμένη έννοια, γινότανε κάτι άλλο, ένα θερμότερο μήνυμα της ειρήνης, που έφτασε άξαφνα στη νύχτα του μετώπου τη γεμάτη παγωνιά. Το φυλάκιο έγινε σπíti μέσα σε ελάχιστα δευτερόλεπτα κι εγέμισε από γνώριμες, από αγαπητές παρουσίες, σα να σταμάτησε για λίγο ο πόλεμος.

Ο τραυματίας δεν άφηνε πια την εντύπωση του ξένου από τη στιγμή που εκάλεσε τη μητέρα του, ήταν ένα πρόσωπο συστημένο, οικείο, σχεδόν φιλικό. Κι οι φαντάροι, κοιτάζοντας κάτω, εδοκίμαζαν ένα ξάφνιασμα, ενόμιζαν ότι άνοιγαν πόρτες ολόγυρά τους, ότι άνοιγαν παράθυρά και ότι από παντού επρόβαλλαν μητέρες με γκρίζα μαλλιά, με άσπρα μαλλιά και τους χαμογελούσανε, τους καλούσανε...».

ΜΑΚΗΣ ΚΟΜΠΑΡΟΣ

14 Μαΐου ημέρα της μητέρας, της αιώνιας μάνας, της μαγικής αυτής λέξης που όπου και όταν ακούγεται δημιουργεί γαλήνη αγάπη. Σήμερα μεταφέρω στο περιοδικό μας, περιστατικό από τον πόλεμο του '40 πάντα επίκαιρο, με επίκεντρο τη μάνα, όπως το περιγράφει ο Γιώργος Φτέρης σε εφημερίδα των Αθηνών. Πέρασαν από τότε πολλά χρόνια, ποτέ αυτό το κείμενο δεν έχασε την ουσία και τη μεγαλοσύνη που έχει μέσα του με τη λέξη ΜΑΝΑ.

«... Εκείνη την ημέρα ο αγώνας ήταν ανήκουστα σκληρός, με τις επιθέσεις και τις αντεπιθέσεις...

Τη νύχτα οι άντρες που κρατούσαν μια θέση προχωρημένη έπιασαν έναν Ιταλό αιχμάλωτο. Είχεν έρθει μαζί με άλλους για αιφνιδιασμό. Τους άλλους τους εξοντώνωσαν. Αυτόν τον ετραυμάτισαν βαρεια καθώς ετοιμαζότανε να ρίξει και την τελευταία χειροβομβίδα.

Η πρώτη αυθόρμητη κίνηση, το αντανακλαστικό του πάθους, μόλις τον έπιασαν, ήταν να τον καθαρίσουν κι αυτόν. Δεν υπήρχε πια λύπηση, δεν υπήρχε συμπόνια, τίποτε, εκείνη τη στιγμή ο οίκτος για τον εχθρό, έστω και τον ετοιμοθάνατο, δεν εύρισκε πουθενά θέση. Επήραν τον τραυματία, τον μεταφέρανε κάπου, τον ξάπλωσαν κάτω και τον κοιτούσαν στο λιγοστό φως. Τι φοβερά, τι παγερά ξένος που φαινότανε σ' όλους!

Αντεπιτέλλον μέλος της Ακαδημίας Αθηνών ο Αντώνιος Μίκος

Η Ακαδημία Αθηνών εξέλεξε στις 15 Ιουνίου 2016 τον Αντώνιο Μίκο, καθηγητή Εμβιομηχανικής-Χημικής και Βιομοριακής Μηχανικής του Πανεπιστημίου Rice των ΗΠΑ, ως αντεπιτέλλον μέλος της στην Τάξη των Θετικών Επιστημών. Ο Αντώνιος Μίκος, εγγονός των Σκαμνελιωτών Χριστόδουλου και Ευρίκλειας Δώδου,

γιος της Ιφιγένειας Δώδου-Μίκου, γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε Χημικός Μηχανικός στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης, ολοκλήρωσε το μεταπτυχιακό και το διδακτορικό του στον ίδιο τομέα στο πανεπιστήμιο του Purdue. Μετά την ολοκλήρωση της θητείας του στο Ελληνικό Πολεμικό Ναυτικό, πήγε ως μεταδιδακτορικός ερευνητής στο Τεχνολογικό Ινστιτούτο της Μασαχουσέτης (MIT) και στην Ιατρική Σχολή του Χάρβαρντ στη Βοστώνη, όπου μελέτησε την εφαρμογή της χημείας των πολυμερών σε βιολογικά συστήματα.

Μετά από μια παραγωγική μεταδιδακτορική καριέρα, τον προσκάλεσαν ως επίκουρο καθηγητή στο τμήμα χημικής του Πανεπιστημίου Rice, στο οποίο κατέχει πλέον τη θέση του καθηγητή. Ο Αντώνιος Μίκος είναι πρωτοπόρος στην εμβιομηχανική, χημική και βιομοριακή μηχανική και θεωρείται κορυφαίος στον κλάδο του. Είναι ένας από τους 27 Έλληνες στη λίστα της Thomson Reuters με τους σημαντικότερους επιστήμονες στον κόσμο για το 2015. Με την έρευνά του ανέπτυξε νέες τεχνολογίες με σκοπό την αναγέννηση, την επιδιόρθωση και τη δημιουργία ιστών. Πρόσφερε στους επιστήμονες και στους γιατρούς νέους τρόπους μελέτης και αντιμετώπισης των νόσων. Εφηύρε ενδύματα ικριώματα, για να αποκαταστήσει την κινητικότητα και να αποτρέψει τη χειρουργική επέμβαση σε ασθενείς με οστεοαρθρίτιδα. Με την τρισδιάστατη καλλιέργεια ιστών μέσα σε βιοαντιδραστήρες ανέπτυξε νέες μεθόδους ελέγχου για αποτελεσματικά αντικαρκινικά φάρμακα. Ενώ ξεκίνησε με το όραμα της δημιουργίας οργάνων στο εργαστήριο για μεταμόσχευση σε ασθενείς, το πεδίο ερευνών του διερεύνηκε, για να αντιμετωπίσει κάποια από τα δυσκολότερα προβλήματα της κοινωνίας στη φροντίδα υγείας.

Ο Αντώνιος Μίκος έχει λάβει για το έργο του δεκάδες βραβεία και παγκόσμιες διακρίσεις. Στην Αμερική είναι μέλος της Εθνικής Ακαδημίας Μηχανικών, μέλος της Εθνικής Ακαδημίας Ιατρικής και μέλος της Ακαδημίας Ιατρικής, Μηχανικής και Επιστήμης του Τέχνης. Είναι ιδρυτικό μέλος και πρόεδρος του οργανισμού Tissue Engineering and Regenerative Medicine International Society. Είναι συγγραφέας πολλών επιστημονικών συγγραμμάτων καθώς και εκδότης και αρχισυντάκτης επιστημονικών περιοδικών.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΚΑΜΝΕΛΙΩΤΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΚΑΙΝΟΤΟΜΟ ΕΡΓΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ Το Ζαγόρι μπαίνει στην ψηφιακή εποχή

ΕΝΑ «ΠΟΛΥΕΡΓΑΛΕΙΟ» για την προβολή και ανάπτυξη της περιοχής του Ζαγορίου και της ευρύτερης περιοχής θα έχουν σύντομα στα χέρια τους οι φορείς και οι επαγγελματίες του τουρισμού

ΡΕΠΟΡΤΑΖ
ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΖΕΛΕΤΑΣ

Ο λόγος για το «Sense Zagori Project», ένα καινοτόμο έργο, που στοχεύει στην ανάδειξη της ομορφιάς και του φυσικού και πολιτιστικού πλούτου της περιοχής μέσω σύγχρονων εργαλείων που διεκδικούν τη διασύνδεση με το παγκόσμιο χωριό προσβλέποντας στην αύξηση της επισκεψιμότητας, προσφέρουν ποιοτική αναβάθμιση των προσφερομένων υπηρεσιών και της συνολικής εμπειρίας των επισκεπτών, δημιουργούν ευκαιρίες για αύξηση επισκεψιμότητας και συνθέτουν μια νέα δυναμική ταυτότητα για την περιοχή.

Το έργο θα υλοποιηθεί σε δύο φάσεις και περιλαμβάνει σειρά δράσεων που καθιστούν το Ζαγόρι φιλικότερο για τον επισκέπτη, περισσότερο συναρπαστικό, ψηφιακά αναβαθμισμένο και ενημερωτικά πληρέστερο. Εκτιμάται ότι το «Sense Zagori Project» θα δώσει υπεραξία στην περιοχή, δημιουργώντας κίνητρα επίσκεψης, με στόχο την αύξηση της επισκεψιμότητας κατά 10% ετησίως για τα επόμενα χρόνια. Την ίδια στιγμή αναμένεται να υπάρξει ενίσχυση της απασχόλησης και ανάπτυξη της νεανικής επιχειρηματικότητας.

Οι δράσεις της πρώτης φάσης υλοποίησης περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την υλοποίηση ψηφιακής εφαρμογής (Sense Zagori App), μέσω της οποίας θα δίνονται πληροφορίες στον επισκέπτη της περιοχής για την ιστορία, τον πολιτισμό, το περιβάλλον και την εκπαίδευση. Η εφαρμογή θα διατίθεται δωρεάν και θα παρέχει κίνητρα για επανείσοδο και επίσκεψη στην περιοχή. Παράλληλα προωθείται η δημιουργία του πρώτου ζωντανού μουσείου πολιτισμού της περιοχής,

όπου –μέσω κινητού– ο επισκέπτης θα μπορεί να λαμβάνει ενημέρωση για μέρη/ σημεία πολιτιστικού ενδιαφέροντος. Η πρώτη φάση, τέλος, περιλαμβάνει την υλοποίηση εκπαιδευτικών προγραμμάτων, που και αυτά με τη σειρά τους θα στοχεύουν σε συγκεκριμένα κοινά για να τα προσελκύσουν.

Η δεύτερη φάση υλοποίησης εστιάζει στην ολοκλήρωση του συστήματος πιστότητας, στη λειτουργία καινοτόμων ψηφιακών παιχνιδιών, στην πιλοτική εφαρμογή συστημάτων έξυπνης διαχείρισης ενέργειας και στη διάχυση της επικοινωνίας του έργου.

Το έργο παρουσιάστηκε χθες από το Ερευνητικό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο Εφηρμοσμένης Επικοινωνίας του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και το Δίκτυο Αριστείας Ζαγορίου (Zagori Excellence Network), στο γραφείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Αθήνα.

Για μία αξιοθαύμαστη προσπάθεια προώθησης του πολιτισμού και του τουρισμού σε μια ιδιαίτερη περιοχή, έκανε λόγο ο επικεφαλής του γραφείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στην Ελλάδα Λεωνίδας Αντωνακόπουλος, ενώ η πρόεδρος της Ελληνικής Εθνικής Επιτροπής της UNESCO Αικατερίνη Τζίτζικώστα τόνισε ότι η UNESCO στηρίζει αυτή την προσπάθεια.

Για καινοτόμα ιδέα, που βασίζεται στο ανθρώπινο στοιχείο, τη συνεργασία και συμμετοχή των κατοίκων της περιοχής και τοπικών φορέων, μίλησε και η υπεύθυνη προγράμματος από το Ίδρυμα Στ., Νιάρχος Άννα Μαρία Κοσμόγλου, ενώ το φυσικό κάλλος και την ιδιαίτερη περιβαλλοντική αξία του Ζαγορίου εξήρε ο δήμαρχος, Βασίλης Σπύρου. «Είναι αγαπημένος προορισμός όλες τις εποχές του χρόνου, όχι μόνο τον χειμώνα, αν και μιλάμε για ένα Ζαγόρι δύο ταχυτήτων οσον αφορά την τουριστική ανάπτυξη και τις υπηρεσίες. Προσπαθούμε να γίνουμε καλύτεροι συνεχώς», δήλωσε.

Για το ερευνητικό έργο που αποτελεί στην ουσία μια σύμπραξη

Το Ζαγόρι μπαίνει στην ψηφιακή εποχή

ανθρώπων που κατοικούν, ζουν και δραστηριοποιούνται στην περιοχή μίλησε ο Διευθυντής του Ερευνητικού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου Εφηρμοσμένης Επικοινωνίας Μιχάλης Μειμάρης, ενώ η project manager του Sense Zagori Project Μαρία Φιλιππή εξήγησε τα στάδια της εφαρμογής.

Για τον ρόλο του στρατηγικού εταίρου προβολής κι επικοινωνίας της προσπάθειας του Sense Zagori Project μίλησε και ο πρόεδρος του Αθηναϊκού / Μακεδονικού Πρακτορείου Ειδήσεων Μιχάλης Ψύλος, ο οποίος ανακοίνωσε τη δημιουργία μιας βάσης δεδομένων μικρομεσαίων Ελλήνων παραγωγών, που –μέσω του πρακτορείου– θα έχουν δυνατότητα προβολής του έργου τους σε Ευρώπη, Ρωσία και Κίνα. «Στόχος μας είναι η εξωστρέφεια κι η προώθηση και προβολή μικρών παραγωγών από όλη την Ελλάδα», είπε χαρακτηριστικά.

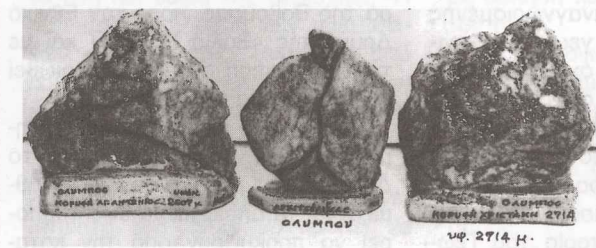
Η πρώτη φάση του έργου υλοποιείται με δωρεά του Ιδρύματος Στ. Νάρχος σε διάστημα 18 μηνών και στηρίζεται σε χορηγίες ύψους 350.000 ευρώ, ενώ στόχος είναι να επεκταθεί και σε άλλες περιοχές της Ελλάδας. Η Εθνική τράπεζα θα αναλάβει την ολοκλήρωση του συστήματος πληρότητας μέσω αυτοματοποίησης των πληρωμών και των κινήτρων ανταπόδοσης.

Το έργο έχει ενταχθεί στα best practises της UNESCO ως εφαρμοσμένη έρευνα, και σχεδιάστηκε από το Ερευνητικό Πανεπιστημιακό Ινστιτούτο Εφηρμοσμένης Επικοινωνίας (ΕΠΙΕΕ-URIAC) και το Εργαστήριο Νέων Τεχνολογιών για την Εκπαίδευση του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

(«Ηπειρ. Αγών» 30-3-2017)

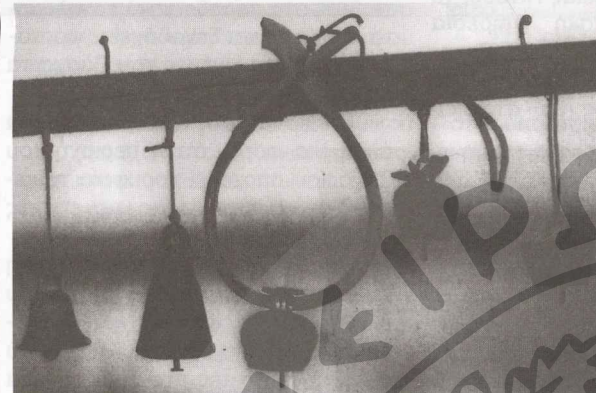
Διά χειρός Νικολάου Κούρτη

Ο αγαπητός φίλος και συνεργάτης του περιοδικού μας κ. Νικόλαος Χρυσ. Κούρτης απ' την Κοζάνη μας έστειλε αρκετές σελίδες με φωτογραφικό υλικό από χειροτεχνήματα του ιδίου και από τις περιπλανήσεις του στα δάση και στα βουνά. Γνωρίζει αρκετά καλά το Ζαγόρι και περπάτησε στη Γκαμήλα φτάνοντας στην Αστράκα και κατηφορίζοντας στη Δρακόλιμνη. Ο ίδιος αυτοχαρακτηρίζεται «διάκονος του δουνού και του δάσους». Με άλλα λόγια λάτρης του περιβάλλοντος.

ΛΙΘΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΝΙΚΟΛΑΟ ΚΟΥΡΤΗ

Μέχρι τώρα δημοσιεύτηκαν στο περιοδικό μας κείμενά του για βουνά, δάση, νερά, λουλούδια, χλόη, κλπ. Λάτρης της φύσης, μας διδάσκει με τα κείμενά του σεβασμό και αγάπη για το περιβάλλον. Πέρα απ' τον τρόπο γραφής και τα μηνύματα που μας στέλνει με τα γραπτά του, έχει γερά πόδια για ανηφόρες και κατηφόρες και κυρίως

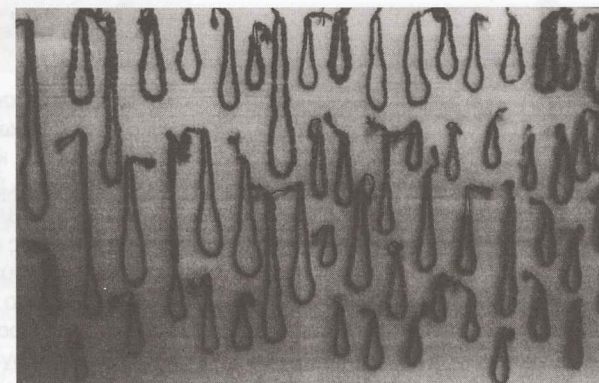
Αυτά τα κυπρο-κούδουνα, τα βοήθα στα Δασικά Μονοπάτια, που περπάτησα κατά την επαγγελματική μου σταδιοδρομία. Ν.Χ. ΚΟΥΡΤΗΣ

ευέλικτα δάκτυλα για επεξεργασία του ξύλου και της πέτρας. Μετά την σωματική κόπωση απ' τις περιπλανήσεις του ξεκουράζεται ασχολούμενος με την χειροτεχνία.

Χειροτεχνία είναι η κατασκευή ή η διακόσμηση τεχνικών έργων με τα χέρια και την βοήθεια κατάλληλων εργαλείων. Στους περιπάτους του στα δάση και στα βουνά βρήκε μονωτικά φυτίζα-

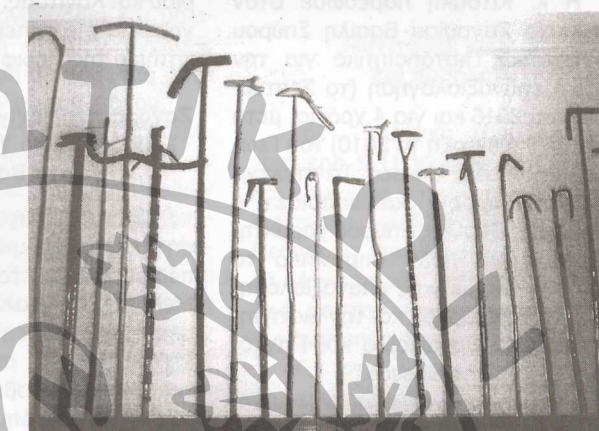
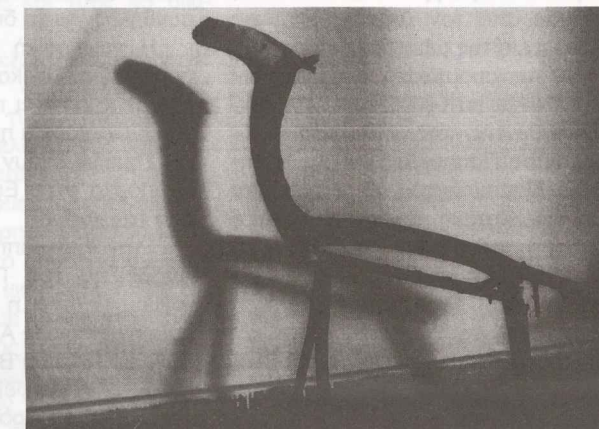

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΑ ΚΟΝΑΚΙΑ ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΩΝ ΚΑΠΟΥ ΣΤ' ΑΓΡΑΦΑ. Κατασκευή από το Νικόλαο Χρυσ. Κούρτη.

ΚΟΜΠΟΣΧΟΙΝΙΑ ΑΠΟ ΚΟΥΚΟΥΤΣΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΦΡΟΥΤΩΝ-ΚΑΡΠΩΝ

για (τσιάφκες) των Τ.Τ.Τ. (1948) και του Ο.Τ.Ε. (1949). Βρήκε κυπροκούδουνα από γιδοπρόβατα. Έκοψε λυγερές κραινιές κι έφτιαξε κεντητές γκλίτσες και μαγκούρες. Μάζεψε κουκούτσια από φρούτα κι έφτιαξε κομποσχοίνια και κομπολόγια. Με επιμονή και υπομονή έφτιαξε κομπολόγια από

ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΧΡΥΣ. ΚΟΥΡΤΗ

ξύλο και χάντρες. Πολλές άλλες όμορφες και παράξενες μικροξυλοκατασκευές γεννήθηκαν απ' τα χέρια του, όπως προσκυνητάρια, κούνιες, ζωάκια, επιπλάκια, κλπ. Ανέβηκε στα Άγραφα στα κονάκια των σαρακατσαναίων και με υλικά της φύσης έφτιαξε μικρογραφίες, όπως τα καλοκαιρινά κονάκια των Γριβαίων. Ανέβηκε ο διάκονός μας Νικόλαος στον Όλυμπο, βρήκε στις πορείες του ασβεστολιθικά πετρώματα και τους έδωσε μορφή κι ακόμα βρήκε λιθάρια και τους έδωσε σχήμα και εικόνα. Λιθοκατασκευές που συνοδεύουν τις ξυλοκατασκευές και φανερώνουν την οργισμένη φαντασία του διακόνου, την ιώβαιο υπομονή του, την απόδειξη της αγάπης του για το περιβάλλον.

Ευχόμαστε στον αγαπητό φίλο καλό καλοκαίρι σε όμορφες περιπλανήσεις και δημιουργική φαντασία για καινούργιες μικροκατασκευές.

Απόστολος Ντιναλέξης

**«Θησαυρός» για το Ζαγόρι
το Γεωπάρκο Βίκου-Αώου,
αν στηριχτεί και αξιοποιηθεί**

Σημαντικό «εργαλείο» για την τουριστική και οικονομική ανάπτυξη του Ζαγορίου, πάντα με γνώμονα την προστασία του περιβάλλοντος, μπορεί να αποτελέσει το ΓΕΩ-ΠΑΡΚΟ Βίκου-Αώου, εφόσον «αγ-καλιαστεί» και αξιοποιηθεί από την τοπική κοινωνία, τους επιχειρηματίες και την τοπική αυτοδιοίκηση.

Αυτό τονίστηκε κατά την παρουσίαση του Γεωπάρκου, στην αρχή της συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου Ζαγορίου, τόσο από εκπροσώπους της «ΗΠΕΙΡΟΣ Α.Ε.», όσο και από τον Δήμαρχο και τις παρατάξεις της μειοψηφίας.

Με τη συμμετοχή εκπροσώπων φορέων και κατοίκων του Ζαγορίου ο Διευθυντής της «Ηπειρος Α.Ε» Γεράσιμος Παπαηλίας και οι, Χαρητάκης Παπαϊωάννου, Βιολόγος και Γεωργία Κιτσάκη, Ιστορικός-Αρχαιολόγος, παρουσίασαν το ρόλο του Γεωπάρκου ως μέλους του Ευρωπαϊκού και του Παγκόσμιου Δικτύου Γεωπάρκων της Unesco, αλλά και την σημερινή κατάσταση, τα προβλήματα στην λειτουργία και τον τρόπο διαχείρισής του.

Η κ. Κιτσάκη παρέδωσε στον Δήμαρχο Ζαγορίου Βασίλη Σπύρου το σχετικό Πιστοποιητικό για την θετική επαναξιολόγηση (το Σεπτέμβριο του 2016 και για 4 χρόνια, μετά την αρχική ένταξη το 2010) του Γεωπάρκου από την Unesco. Τα στελέχη της «Ηπειρος» καλωσόρισε ο Δήμαρχος Βασίλης Σπύρου χαρακτηρίζοντας ως πολύ σημαντικό το γεγονός της θετικής επαναξιολόγησης του Γεωπάρκου και την διατήρηση του στο Ευρωπαϊκό και Παγκόσμιο Δίκτυο της Unesco.

«*Συζητάμε για ένα «θησαυρό» που έχει το Ζαγόρι μαζί με την Κόνιτσα, και λέγεται Γεωπάρκο*», είπε ο κ. Παπαηλίας και το συνέδεσε με την προσπάθεια του Δήμου να ενταχθεί συνολικά το Ζαγόρι στα Μνημεία Παγκόσμιας Κληρονομιάς της Unesco, ως Πολιτιστικό Τοπίο.

«*Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε το Γεωπάρκο ως εργαλείο για την επίτευξη αυτού του στόχου*», σημείωσε ο Διευθυντής της «Ηπειρος Α.Ε.», τονίζοντας χαρακτηριστικά «*εκμεταλλευτείτε το brand name Unesco – Γεωπάρκο*».

Και οι τρεις εκπρόσωποι της «Ηπειρος Α.Ε.» στάθηκαν ιδιαίτερα στην ανάγκη να λειτουργήσουν Κέντρα Πληροφόρησης, εκτός από το Πάπιγκο (που υπολείπεται) και την Κλειδωνιά (για την Κόνιτσα) και στο Κεντρικό Ζαγόρι ή στην περιοχή της Τύμφης.

Τα κέντρα ενημέρωσης είναι σημαντικά στην αξιολόγηση που

Δραστηριότητες του Δήμου Ζαγορίου

γίνεται κάθε τέσσερα χρόνια από την Unesco, όπως σημείωσε η κ. Κιτσάκη, καθώς και αν οι πολίτες γνωρίζουν για το Γεωπάρκο.

Παρά τα προβλήματα και τη γραφειοκρατία, όπως ανέφερε ο Δήμαρχος Βασίλης Σπύρου, ο Δήμος θα σταθεί θετικά στο αίτημα και, σε ότι αφορά τα κέντρα ενημέρωσης θα επιδιωχθεί συνεργασία με τον Φορέα του Εθνικού Πάρκου για να δοθεί λύση.

Το Γεωπάρκο Βίκου-Αώου ιδρύθηκε το 2010 και η πρωτοβουλία δημιουργίας μιας αναγνωρισμένης για τη γεωλογική και γεωμορφολογική της αξίας της- και όχι μόνο- περιοχής ανήκει αρχικά στο Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλικών Εφαρμογών (ΙΓΜΕ) το οποίο από το 2005 άρχισε να προετοιμάζει τις συνθήκες για τη δημιουργία του.

Η γεωλογική ιστορία του Γεωπάρκου, αλλά και της ευρύτερης περιοχής αρχίζει πριν από 200 εκατομμύρια χρόνια περίπου.

Σήμερα έχουν αναγνωρισθεί 69 Γεωπάρκα στην Ευρώπη και 125 σε όλο τον κόσμο.

Στην Επιτροπή Διατήρησης και Ανάδειξης του Γεωπάρκου Βίκου –Αώου μετέχει η Περιφέρεια Ηπείρου, η «Ηπειρος Α.Ε.», ο Φορέας του Εθνικού Πάρκου Βόρειας Πίνδου, το ΙΓΜΕ, η Περιφερειακή Υπηρεσία Τουρισμού Ηπείρου, οι Δήμοι Ζαγορίου και Κόνιτσας. Έδρα του είναι τα γραφεία της «Ηπειρος Α.Ε.» στο διοικητήριο της Περιφ έρειας.

Ζαγόρι: Νέο «όχι» από το Δημοτικό Συμβούλιο στο ΥΠΕ Βαθυλάκκου στη Βοδούσα

Την υποβολή αρνητικής πρότασης και επί του συμπληρωματικού περιεχομένου του φακέλου της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων του υδροηλεκτρικού έργου, ισχύος 831 KW, στο ρέμα Βαθύλλακος στην Τ.Κ. Βοβούσας, αποφάσισε ομόφωνα το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Ζαγορίου στην τελευταία του συνεδρίαση.

Το Σώμα είχε λάβει και προ ενός έτους περίπου (2/3/2016) αρνητική απόφαση (επί της ΜΠΕ) για την κατασκευή αυτού του έργου, ενώ αρνητικά είχε γνωμοδοτήσει και ο Φορέας Διαχείρισης του Εθνικού Πάρκου Βόρειας Πίνδου. Επίσης αρνητική ήταν η στάση της Τοπικής Εκπροσώπου Βοβούσας, της Κίνησης για την Προστασία του Αώου και του Πολιτιστικού Συλλόγου Βοβούσας.

Την σχετική εισήγηση, στην συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου της 30ης Μαρτίου, έκανε ο Δήμαρχος Βασίλης Σπύρου ξεκαθαρίζοντας ότι «ο Δήμος δεν θα επιτρέψει την κατασκευή κανενός υδροηλεκτρικού στην περιοχή της Βοβούσας και στον Αώο, αλλά και γενικότερα στα όρια του».

Η περιοχή αυτή, σύμφωνα με την εισήγηση προς το Δημοτικό Συμβούλιο, ενδείκνυται για ανάπτυξη δραστηριοτήτων εναλλακτικού τουρισμού, ορειβασίας και αναψυχής και αποτελεί σημαντικό βιότοπο για πολλά είδη χλωρίδας και πανίδας και μάλιστα προστατευόμενων ειδών, όπως της αρκούδας, του αγριόγιδου κ.ά. Σημαντική είναι η παρουσία της πέστροφας τόσο στον Αώο, όσο και στα μικρορέματα της περιοχής.

Η θέση κατασκευής του έργου αποτελεί την είσοδο, από την πλευρά της Βοβούσας, προς τον Εθνικό Δρυμό της «Βάλια Κάλντα» και με την κατασκευή του θα αλλοιωθεί ανεπανόρθωτα το φυσικό τοπίο.

Σε κανένα σημείο, όπως επισήμανθηκε στην εισήγηση προς το Δημοτικό Συμβούλιο, δεν αντισταθμίζονται τα όποια μικρά οφέλη μπορεί να προκύψουν από την κατασκευή του εν λόγω έργου από την επιβάρυνση του χώρου με έργα παρεμβάσεων. Για το λόγο αυτό τόσο το Δημοτικό Συμβούλιο, όσο και ο Δήμος τάσσονται κατά του έργου.

Πάσχα στα Ζαγοροχώρια με πολλούς επισκέπτες

Με πληρότητες που άγγιξαν και το 80% στα παραδοσιακά καταλύματα, ξενώνες και ξενοδοχεία, γιόρτασαν τις Άγιες Ημέρες του Πάσχα τα Ζαγοροχώρια.

Η εικόνα αυτή επιβεβαιώνει, για άλλη μια φορά, ότι η περιοχή του Ζαγορίου αποτελεί κορυφαίο τουριστικό προορισμό, όλες τις εποχές του χρόνου.

Παρόλο που η οικονομική κρίση έχει μειώσει για μεγάλο τμήμα του πληθυσμού τις εκδρομές και τις αποδράσεις, το Ζαγόρι εμφανίζει πολύ καλές πληρότητες στα περισσότερα χωριά του.

Ικανοποιημένοι εμφανίζονται και οι ιδιοκτήτες καταλυμάτων, σύμφωνα με την αντιπρόεδρο της Ένωσης Τουριστικών Επιχειρήσεων Ζαγορίου (ΕΤΕΖ) Έλσα Εξάρχου-Κεντέρη.

Η εξέλιξη αυτή φέρνει χαμόγελα αισιοδοξίας στους επαγγελματίες του κλάδου και αποτελεί συνέχεια της πολύ καλής κίνησης των εορτών των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, αλλά και του τριμήνου της Αποκριάς.

Μαζί με τους πολυάριθμους επισκέπτες η περιοχή, όπως κάθε χρόνο, υποδέχτηκε και τους απόδημους Ζαγορίσιους οι οποίοι επιστρέφουν για να περάσουν παραδοσιακά το Πάσχα στον τόπο καταγωγής τους, δίνοντας ζωντάνια και στα μικρότερα χωριά που το χειμώνα έχουν ελάχιστους μόνιμους κατοίκους.

**Σύνδεση με την Εγνατία
ζητά, εκ νέου, το Ζαγόρι**

Το πάγιο αίτημα των φορέων,

των κατοίκων και των επαγγελματιών του τουρισμού, για σύνδεση της περιοχής με σύγχρονο δρόμο με την Εγνατία οδό, επαναφέρει στο προσκήνιο ο Δήμος Ζαγορίου.

Σχετική επιστολή προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Χρίστο Σπίρτζη και τον αρμόδιο για το ΕΣΠΑ, αναπληρωτή Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης, Αλέξη Χαρίτση, απέστειλε ο Δήμαρχος Ζαγορίου Βασίλης Σπύρου, ζητώντας την χρηματοδότηση της μελέτης και της κατασκευής του δρόμου σύνδεσης του Κεντρικού Ζαγορίου με την Εγνατία οδό, στον κόμβο Αράχθου (Ζαγορίου).

Στην επιστολή, η οποία κοινοποιείται στους Βουλευτές του Νομού, στον Περιφερειάρχη Ηπείρου και στο Τμήμα Ηπείρου του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος, επισημαίνεται ότι «*με το προτεινόμενο έργο επιδιώκεται η βελτίωση των γεωμετρικών χαρακτηριστικών του υπάρχοντος απαρχαιωμένου και προβληματικού επαρχιακού οδικού δικτύου και νέα χάραξη σε ορισμένα «δύσκολα» σημεία μέχρι να φτάσει, σε πρώτη φάση, στους Κήπους*».

Πρόκειται για επαρχιακό δρόμο μήκους περίπου 30 χιλιομέτρων που θα αλλάξει άρδην την σύνδεση του Ανατολικού με το Κεντρικό Ζαγόρι και την πρόσβαση στην Εγνατία.

Ο Δήμαρχος Ζαγορίου επισημαίνει ότι τα προηγούμενα χρόνια, με την ολοκλήρωση της Εγνατίας οδού στην περιοχή, κατασκευάστηκε νέος δρόμος με σημαντικά τεχνικά και μια μεγάλη γέφυρα, από τον κόμβο Αράχθου (Ζαγορίου) μέχρι τους Μηλιωτάδες, μήκους περίπου έξι χιλιομέτρων.

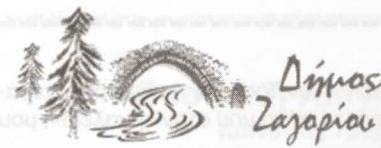
Πρόκειται, όπως αναφέρει, για τον πλέον σύγχρονο δρόμο σε όλο το Δήμο που έκανε συντομότερη και ασφαλέστερη την σύνδεση, όμως η συνέχιση του παραμένει αίτημα και βασική επιδίωξη του Δήμου, για να πάψει η περιοχή του Ανατολικού Ζαγορίου να είναι αποκομμένη από το Κεντρικό και Δυτικό Ζαγόρι και αντίστροφα.

Όπως τονίζει ο Δήμαρχος, πρόκειται για έργο που δικαιούται το Ζαγόρι και είναι αναγκαίο για να υποστηριχθεί η τουριστική ανάπτυξη στην οποία έχει επενδύσει από δεκαετίες η περιοχή.

Η χρηματοδότηση, εφόσον δεν μπορεί να προέλθει από το ΠΕΠ Ηπείρου, θα μπορούσε όμως να διατεθεί από το ΕΣΠΑ και ειδικότερα από τα Τομεακά Προγράμματα των Υπουργείων, Οικονομίας και Ανάπτυξης, και Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων.

Το βέβαιο είναι, αναφέρει ο Δήμαρχος, ότι δεν θα πρέπει να αφεθεί στην τύχη του αυτό το έργο που θα συμβάλλει πολλαπλά στην τουριστική και όχι μόνο ανάπτυξη του Ζαγορίου.

Καταλήγοντας ο κ. Σπύρου καλεί

τους δυο Υπουργούς να ικανοποιηθούν το αίτημα για τη σύνδεση με την Εγνατία οδό και του Κεντρικού Ζαγορίου και να προσφέρουν με αυτό τον τρόπο σημαντικές υπηρεσίες προς τον τόπο και τους κατοίκους του, στηρίζοντας και τον τουρισμό του Ζαγορίου.

**Με δέκα ομάδες η 19η
Ποδοσφαιρική Συνάντηση Ζαγορίου**

Αφιερωμένη στη μνήμη του αδιχοχαμένου Σταμάτη Βογά.

Με δέκα ομάδες, οι δυο με... σύμπραξη Βρυσσχωρίου - Ηλιοχωρίου και Νεγάδων - Φραγκάδων, θα διεξαχθεί το φετινό Τουρνουά Ποδοσφαίρου Ζαγορίου σε τέσσερα γήπεδα της περιοχής. Οι αγώνες των τριών ομίλων (με 3 ομάδες οι δυο πρώτοι και 4 ο τρίτος) ξεκινούν στις 15 Ιουλίου και ολοκληρώνονται με τον τελικό στις 13 Αυγούστου.

Η φετινή 19η Ποδοσφαιρική Συνάντηση Ζαγορίου είναι αφιερωμένη στη μνήμη του πρόσφατα αδιχοχαμένου (σε δυστύχημα στο χωριό του) ποδοσφαιριστή από το *Καπέσσοβο, Σταμάτη Βογά*. Αυτό αποφασίστηκε ομόφωνα, την Κυριακή 14 Μαΐου, στη συνάντηση των εκπροσώπων των ομάδων στην αίθουσα συνεδριάσεων του Δημοτικού Συμβουλίου Ζαγορίου στους Ασπραγγέλους, παρουσία των Δημοτικών Συμβούλων Άγγελου Αρμένη και Ηλία Ράπτη.

Στην ίδια συνάντηση συζητήθηκε ο τρόπος διεξαγωγής του Τουρνουά, ορίστηκαν οι ημερομηνίες των αγώνων και τα τέσσερα γήπεδα, Ασπραγγέλων, Κήπων, Τσεπελόβου και Φλαμπουράριου. Αναλυτικά οι ομάδες που θα συμμετέχουν στο Τουρνουά είναι: **Τσεπέλοβο, Κουκούλι, Βραδέτο, Καπέσσοβο, Πάπιγκο, Ανθρακίτης, Ελατοχώρι, Ασπράγγελοι, Βρυσσώρι - Ηλιοχώρι και Νεγάδες - Φραγκάδες** με κοινές ομάδες.

**Συνεργασία Δήμου-Συλλόγων
για τον πολιτισμό του Ζαγορίου**

Η διαφύλαξη και διάδοση του ιδιαίτερου πολιτισμού του Ζαγορίου, μέσα από τη συνεργασία του Δήμου και των πολιτιστικών Συλλόγων, αποτέλεσε το κεντρικό θέμα συζήτησης στη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε το απόγευμα της Τετάρτης 24 Μαΐου, στην αίθουσα του Δημοτικού Συμβουλίου, στους Ασπραγγέλους.

Στην πρόσκληση που απηύθυνε ο Δήμος ανταποκριθήκαν οι περισσότεροι ενεργοί πολιτιστικοί φορείς των χωριών του Ζαγορίου, μαζί και ο Πολιτιστικός Σύνδεσμος Ζαγορίσιων, και άνοιξε ένας διάλογος επι-

Δραστηριότητες του Δήμου Ζαγορίου

κοινωνίας και συνεργασίας για καλύτερο συντονισμό των εκδηλώσεων που οργανώνονται, καθώς και για την στήριξη του έργου των Συλλόγων από το Δήμο, στο μέτρο των δυνατοτήτων και αρμοδιοτήτων του.

Ο Δήμαρχος Ζαγορίου Βασίλης Σπύρου, καλωσορίζοντας τους προέδρους και εκπροσώπους των πολιτιστικών φορέων, εξήρε τον ρόλο των ανθρώπων που τους στελεχώνουν και μέσα από το έργο τους κρατούν ζωντανή την μακραίωνη παράδοση, τα ήθη και έθιμα της περιοχής. «*Η παρουσία και δράση των πολιτιστικών φορέων είναι αναγκαία από κάθε άλλη φορά μέσα στην κρίση που πλήττει τη χώρα, για να κρατήσουμε τα στοιχεία πολιτισμού που χαρακτηρίζουν το Ζαγόρι και αποτελούν το ένα από τα μεγάλα πλεονεκτήματά του, αλλά θα πρέπει να δούμε και τι κάνουμε σήμερα για να διασώσουμε, διαδώσουμε και να προάγουμε τον πολιτισμό*», τόνισε ο κ. Σπύρου.

Εξήγησε στους εκπροσώπους των φορέων ότι ο Δήμος έχει αποφασίσει να συνδιοργανώνει πολιτιστικές εκδηλώσεις και να ενισχύει οικονομικά όσο μπορεί, αλλά όχι να χρηματοδοτεί Συλλόγους που δεν έχουν να επιδείξουν έργο και δραστηριότητες και περιορίζονται μόνο στην διοργάνωση του παραδοσιακού πανηγυριού.

Ένα από τα κυριότερα αιτήματα προβλήματα, εκτός του οικονομικού που απασχολεί τους περισσότερους, και αντιμετωπίζεται κυρίως μέσω των εσόδων από τη διοργάνωση των πανηγυριών (για τα οποία τονίστηκε η ανάγκη να διατηρήσουν τον παραδοσιακό χαρακτήρα) αφορούσε την ορίστηκαν οι ημερομηνίες των αγώνων και τα τέσσερα γήπεδα, Ασπραγγέλων, Κήπων, Τσεπελόβου και Φλαμπουράριου. Αναλυτικά οι ομάδες που θα συμμετέχουν στο Τουρνουά είναι: **Τσεπέλοβο, Κουκούλι, Βραδέτο, Καπέσσοβο, Πάπιγκο, Ανθρακίτης, Ελατοχώρι, Ασπράγγελοι, Βρυσσώρι - Ηλιοχώρι και Νεγάδες - Φραγκάδες** με κοινές ομάδες.

Το λόγο πήραν όλοι σχεδόν οι συμμετέχοντες πρόεδροι ή εκπρόσωποι Συλλόγων καταθέτοντας προτάσεις και προβληματισμούς για το μέλλον των φορέων και αναπτύχθηκε γόνιμος διάλογος.

**Πλήρη ψηφιακή τηλεοπτική
κάλυψη από τη Digea ζητά
ο Δήμος Ζαγορίου**

Να δοθεί λύση στο σοβαρό πρόβλημα που υπάρχει στο Ζαγόρι με το ψηφιακό σήμα της Digea ζητά, με επιστολή του προς τους υπουργούς Ψηφιακής Πολιτικής, Τηλεπικοινωνιών και Ενημέρωσης και Εσωτερικών, ο Δήμαρχος Ζαγορίου Βασίλης Σπύρου.

Η επιστολή κοινοποιήθηκε στην Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων και στην Περιφέρεια Ηπείρου.

Όπως επισημαίνεται στην επιστολή, σχεδόν 2,5 χρόνια μετά την

μετάβαση στο ψηφιακό τηλεοπτικό σήμα, μέσω της Digea, οι κάτοικοι στο μεγαλύτερο τμήμα του Δήμου Ζαγορίου μάταια περιμένουν να περάσουν στην εποχή της ψηφιακής τηλεόρασης.

Μέχρι τώρα οι παρεμβάσεις, διαμαρτυρίες και αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου δεν έλυσαν, δυστυχώς, το πρόβλημα. Ο Δήμος ζητά να βρεθεί τρόπος για να πλήρη ψηφιακή τηλεοπτική κάλυψη του Ζαγορίου, διαφορετικά προειδοποιεί με άσκηση κάθε νόμιμου δικαιώματός του.

Ο μοναδικός σταθμός εκπομπής ψηφιακού σήματος, εντός των ορίων του Δήμου, είναι εγκατεστημένος στους Ασπραγγέλους και, όπως είναι φυσικό, δεν καλύπτει την τεράστια έκτασή του και τους 45 οικισμούς.

Ο Δήμος είχε παραχωρήσει δωρεάν στην «Digea-Ψηφιακός Πάροχος Α.Ε» τις εγκαταστάσεις στους Ασπραγγέλους, για δημιουργία κέντρου επίγειας ψηφιακής τηλεοπτικής ευρειακότητας, αλλά η εταιρεία δεν τήρησε ποτέ τον όρο που είχε θέσει το δημοτικό συμβούλιο για κάλυψη, ως αντάλλαγμα της παραχώρησης, με τηλεοπτικό σήμα όλης της έκτασης του Δήμου Ζαγορίου.

Στις συνεχείς οχλήσεις και διαμαρτυρίες από πλευράς Δήμου η Digea δηλώνει αναρρόδια και μάλιστα υποστηρίζει ότι δεν ανέλαβε καμία δέσμευση-υποχρέωση για πλήρη κάλυψη όλου του Δήμου.

Επειδή, τονίζεται στην επιστολή, αυτή η κατάσταση δεν μπορεί να συνεχίζεται και οι κάτοικοι πολλών χωριών του Ζαγορίου να αντιμετωπίζονται ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας, ο Δήμος Ζαγορίου καλεί τα συναρμόδια Υπουργεία, Ψηφιακής Πολιτικής και Εσωτερικών και την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων, να δώσουν λύση στο πρόβλημα, καλύπτοντας με ψηφιακό τηλεοπτικό σήμα το σύνολο της έκτασής του.

«*Σε διαφορετική περίπτωση, καταλήγει η επιστολή του Δημάρχου Ζαγορίου, και με βάση παλιότερες αποφάσεις του Δημοτικού Συμβουλίου, ο Δήμος επιφυλάσσεται για τη χρήση κάθε νόμιμου μέσου για να εξασφαλίσει το αυτονόητο δικαίωμα των κατοίκων, οι οποίοι επιβαρύνονται και με το κόστος τέλους της Δημόσιας Τηλεόρασης*».

**Ικανοποιητική η τουριστική κίνηση
στο Ζαγόρι το τρίμηνο του Αγίου
Πνεύματος**

Σε ικανοποιητικά επίπεδα κυμάνθηκε η τουριστική κίνηση στο Ζαγόρι το τρίμηνο του Αγίου Πνεύματος.

Οι πληρότητες, σε ξενοδοχεία, ξενώνες και ενοικιαζόμενα δωμάτια, ήταν αρκετά καλές, όπως σημείωσε ο πρόεδρος της Επιτροπής Τουρι-

σμού του Δήμου Ζαγορίου και δημοτικούς σύμβουλους Μιχάλης Βλάχος, παρόλο που το τρίμηνο αυτό δεν χαρακτηρίζεται ως το «δυνατότερο» της χρονιάς και ακολουθούσαν και οι πανελλαδικές εξετάσεις.

Πολλοί Γιαννιώτες και επισκέπτες από γειτονικούς νομούς και Περιφέρειες επέλεξαν τις ημερήσιες αποδράσεις στα χωριά του Ζαγορίου.

Αρκετά γκρουπ μοτοσυκλετιστών, ποδηλάτες και τροχόσπιτα ξένων (Γερμανοί, Ολλανδοί και από άλλες ευρωπαϊκές χώρες) βρέθηκαν αυτό το διάστημα στο Ζαγόρι, συμβάλλοντας όλοι στην αύξηση της τουριστικής κίνησης που κινείται σε καλά επίπεδα και όλο το προηγούμενο διάστημα και στην συνέχεια με επισκέπτες από το Ισραήλ και άλλες χώρες, μαζί βέβαια με Έλληνες.

Ο Δήμος Ζαγορίου χαιρετίζει την άφιξη στο αεροδρόμιο Ιωαννίνων, τη Δευτέρα, της πρώτης πτήσης τσάρτερ από την Σκανδιναβία και προσδοκά ότι και το Ζαγόρι στην πορεία θα υποδεχθεί τουρίστες από αυτές τις χώρες.

Άλλωστε, στον προγραμματισμό υπάρχει έναρξη πτήσεων από Στοκχόλμη για το επόμενο έτος, με στόχο να καταστεί προορισμός των επισκεπτών και η περιοχή του Ζαγορίου.

**Μανιτάρια, τρούφα
και ποδήλατο**

Την... τιμητική τους είχαν το τρίμηνο 9-11 Ιουνίου τα μανιτάρια και η τρούφα στο Δήμο Ζαγορίου με επίκεντρο των εκδηλώσεων τα Άνω Πεδίνα και την «9η Ηπειρωτική Γιορτή Μανιταριού» και τούς Μηλιωτάδες με την πρώτη «Καλοκαιρινή συνάντηση τρούφας».

Και στις δύο εκδηλώσεις, που υποστηρίχθηκαν από το Δήμο, η συμμετοχή ήταν μεγάλη, αναδείχθηκαν η διατροφική αξία μανιταριού και τρούφας και επισημάνθηκε η συμβολή αυτών των δραστηριοτήτων και στην αύξηση της επισκεψιμότητας στο Ζαγόρι.

Επίσης, τονίστηκε από το Δήμαρχο Βασίλη Σπύρου στον χαιρετισμό του στην εκδήλωση στους Μηλιωτάδες η σημαντική πρόταση για το Κέντρο Ενημέρωσης Τρούφας και Μανιταριού που έχει κατατεθεί από το Δήμο και άλλους φορείς στο Interreg Ελλάδος - Ιταλίας.

Οι λάτρεις του ποδηλάτου έδωσαν και φέτος τό καθιερωμένο ραντεβού στους Κήπους για τον ορεινό ποδηλατικό αγώνα **Zagori Mountain Bike**. Ο αγώνας με δυο διαδρομές των 31χιλιομέτρων και 54 χιλιομέτρων για τους πιο τολμηρούς πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 11 Ιουνίου με επίκεντρο τους Κήπους.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

Σταμάτης Δ. Βογάς

Απόγιομα Μαΐου μουντό, θλιβερό και λυπητερό. Βλέπω ψηλά στον ουρανό ένα σκούρο σύννεφο και μέσα του μια ανθρώπινη μορφή. Μήπως είναι οι μελισσες του Σταμάτη που κουβαλούν την ψυχούλα του ψηλά με προορισμό τον παράδεισο; Όλοι οι Καπεσοβίτες στο ξαγνάντιο της Παναγίας αντικρίζουν το σύννεφο ν' ανεβαίνει, ενώ οι δυο ιερείς ψέλνουν το «Χριστός Ανέστη» σαν κατάληξη της ταφής του Σταμάτη και η γήινη σάρκα του κατεβαίνει στην μάνα γη.

Παιδί σπουδαγμένο στους χρόνους της ύφεσης αλλά δεν βρήκε δουλειά στα αστικά κέντρα. Επέλεξε την μελισσοκομία και εγκαταστάθηκε στο χωριό. Κοντά του και οι γονείς. Το σπίτι ανακαινισμένο, εργαστήρια μελισσοκομίας και φορητό αυτοκίνητο. Τούτο το φορητό αυτοκίνητο καταρραμένο, του αφαιρέσε τη ζωή.

Ο Σταμάτης με το ήθος του, την συμπεριφορά του, το λόγο του, τις πράξεις του, αγαπήθηκε κι αγαλλοήθηκε απ' όλους τους χωριανούς. Η νεοαία του Καπεσοβίου με αγνά συναισθήματα δεμένη σφιχτά, διαλογική και συνεργάσιμη, δέχτηκε στην αγκαλιά της και τον Σταμάτη. Τα νέα παιδιά απ' το άγγελο του θανάτου του κι ως την ταφή και για χρόνο ακόμα θα χύνουν ποτάμι τα δάκρυα, θ' ανεβαίνει κόμπος στην ανάσα τους, θα σφίγγουν τα χείλη. Όλοι οι Καπεσοβίτες δάκρυσαν με το χαμό του παλκαριού. Κοντά τους και νέοι και μεγαλύτεροι απ' τα γύρω χωριά κι από μακρύτερα. Συγγενείς, φίλοι και γνωστοί στον τελευταίο ασπασμό.

Οι γονείς και η αδερφούλα του απαρηγόρητοι. Το σπίτι έχασε την ψυχή του. Τα είχαν όλα και τάχασαν όλα. Ο Σταμάτης γέμιζε το σπίτι, την οικογένεια, το χωριό. Μεγάλη απώλεια για όλους που ακόμα δεν διαφαίνεται. Λίγοι οι κάτοικοι του χωριού κι ακόμα λιγότεροι οι νέοι. Με ποια λόγια να παρηγορήσεις τους γονείς και την αδερφούλα; Μια κουταλιά μέλι απ' τα μελίσσια του δεν γλυκαίνει τον πόνο κι απομένει ν' ανάψεις ένα κερί απ' αυτό που παράγουν τα μελίσσια του και να μουρμουρίζεις «αιωνία η μνήμη του».

Απόστολος Ντιναλέξης

Ευανθία Βασδέκη

Απεβίωσε η Ευανθία Βασδέκη σε ηλικία 85 χρονών. Καταγόταν απ' τη Λεπτοκαρυά, το γένος Γκαγκοπούλου. Η Βάσω ήταν καλή σύζυγος και άριστη μητέρα. Ενταφιάστηκε στο Βρυσοχώρι, το χωριό του άντρα της που τόσο αγαπούσε. Στη μνήμη της οι συγγενείς προσέφεραν χρηματικά ποσά για την αποπεράτωση του τέμπλου της εκκλησίας καθώς και οι συνάδελφοι του γιου της Αποστόλη. Προσεφέρθηκε ποσό και για τον Άγιο Νικόλαο Λεπτοκαρυάς. Στο γιο της και στη νύφη της τα θερμά μου συλλυπητήρια. Και είδα για πρώτη φορά ένα έθιμο, μετά την ταφή να προσφέρουν οι συγγενείς στο μαγαζί φασολάδα, πιλάφι και κρασί σ' όλους τους συμμετέχοντες στο πένθος.

Χ. Παπαδοπούλου - Κατσαρού

Γιώτα (Γιόλα) Κούτρα

Γυναίκων Ελλάδος. Η κηδεία της έγινε από το Α' Νεκροταφείο στις 4/5/17. Υ.Γ. Θερμά συλλυπητήρια στον αγαπητό φίλο μας Δημήτρη Χαντζαρόπουλο για τον αδόκητο θάνατο της αδερφής του Γιώτας.

«Το Ζαγόρι μας»

Αμαλία Μιχάλη Τσουμάνη

Γνώρισα την Μιχάλανα για πρώτη φορά το 1986 στο μαγαζί του αξέχαστου Λάκη Κωτοσιδή. Με εντυπωσίασε η γλυκιά της μορφή, το ντροπαλό χαμόγελό της, σαν παιδούλα! Ήταν η πρώτη φορά που συναναστρεφόμουν μια Σαρακατσάνα. Με γοήτευσε! Μετά από επτά χρόνια έγινα η νύφη της. Με πήρε από το χέρι, άνοιξε το γιούκο της και μου είπε: «Είσαι η πρώτη νύφη, διάλεξε ό,τι θες». Είχε μια εξαιρετική ικανότητα να συνδυάζει υπέροχους χρωματικούς συνδυασμούς. Κιλιμία, υφάσματα για ρούχα ανδρικά και γυναικεία, ασπρόμαυρους

ντροβάδες που τόσο πολύ χαιρόταν να βλέπει τον Τάσο να τους φέρνει γεμάτους με λαχανικά από τον κήπο μας. «Εφαγα τα νιάτα μου στον αργαλειό», μου είχε πει.

Πήρα μια απο τις φούστες της. Αυτές τις βαριές, σαρακατσάνικες πλισέ με όμορφα σκουρόχρωμα κεντήδια. «Μα πώς τις φορούσες μάνα, τόσο βαριές;» «Έτσι είμαστε εμείς». Μια φράση που πολλές φορές άκουσα στη διάρκεια των 31 χρόνων που έζησα κοντά της. Αυτή τη φούστα την έχω στο σπίτι στο Πάπιγκο. Όταν την είδε κρεμασμένη στον τοίχο, μου είπε: «Εσύ από την πόλη τα βάζεις, οι δικές μας δεν τα θέλουν. Τους φαίνονται παλιοκαιρία».

Στο μαγαζί του Νίκου, ποιος δεν θυμάται την στωική και περήφανη φιγούρα της. Το ευγενικό χαμόγελό της. Τα καλά της λόγια για όλους! Φιγούρα ενός κόσμου αλλοτινού! Έλληνες και ξένοι πελάτες του καταστήματος την φωτογράφιζαν συνεχώς. Τον περασμένο Οκτώβρη έκανα μια βόλτα μαζί της όταν ένας μπαμπάς είπε στον γιο του: «Να μια πραγματική γιαγιά. Οι δικές μας στις πόλεις φορούν σπορς».

Όταν ο Νίκος άνοιξε το μαγαζί του το 1990, είχε δίπλα του τη μάνα. Κερί αναμμένο. Να φτιάχνει πίτες, να ζυμώνει ψωμί, να καθαρίζει χιλιάδες κιλά πατάτες. Την θαύμαζα και της το έλεγα. «Μόνο τα γράμματα μου λείπουν», μου είχε πει.

«Πώς είναι το όνομά σου;» τη ρώτησα όταν την πρωτογνώρισα.

«Αμαλία», μου απάντησε.

«Μα έχεις τόσο ωραίο όνομα, γιατί δεν το χρησιμοποιείς;»

«Αμαλία ήμου κοπέλα, τώρα με λένε Μιχάλανα».

Όταν αρρώστησε ο Μιχάλης ο άνδρας της, είχε έξι μήνες να κοιμηθεί σε κρεβάτι. Τα βράδια, θυμάμαι τον Νίκο να στρώνει στο πάτωμα κοντά στον πατέρα του και η μάνα κουλουριασμένη στα πόδια του άντρα της.

Μεγάλωσε τα εγγόνια της! Οι κραυγές απόγνωσης της Αμαλίας μόλις μαθεύτηκε ο αιφνίδιος θάνατός της και ο εγκλεισμός του Μιχάλη στο δωμάτιό του την ώρα της κηδείας, δείχνουν πόσο βαθιά μέσα στην ψυχή τους θα ζει για πάντα η γιαγιά τους. Είχε μεγάλο καημό που ζούσαμε μακριά της. Ρωτούσε συνεχώς: «Πότε θα νάρθει ο Τάσος μου;» Υπολόγιζε τους μήνες, τις μέρες, τις ώρες. «Σας καρτέρεγα», μας έλεγε με το ντροπαλό της χαμόγελο.

Μάνα! Σου φιλώ το χέρι. Σε ευχαριστώ για την Αλήθεια, την Ομορφιά και την Καλοσύνη της Σαρακατσάνικης ψυχής σου.

Σε ευχαριστώ για τον Τάσο σου!

Γκόλφω Τζελετοπούλου

Παιδαγωγός - Διδάκτωρ Επιστημών Αγωγής του Ανθρώπου

Ελένη Γούση

Πέθανε σε ηλικία 102 ετών και κηδεύτηκε στα Γιάννενα η συγχωριανή μας Ελένη Γούση, γόνος της ποτέ αρχοντικής οικογένειας των Γουσαίων, των οποίων το αρχοντικό βρίσκονταν κάτω από το Δημοτικό Σχολείο και το οποίο Σχολείο είναι χτισμένο σε οικόπεδο το οποίο παραχωρήθηκε δωρεάν από την οικογένεια αυτή. Υπήρξε για πολλά χρόνια διευθύνουσα του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού Ιωαννίνων. Ήταν κόρη του Αλκιβιάδη Γούση ή Γουσιάδη ή Γουσόπουλου. Γεννήθηκε στη Σμύρνη και ήρθε στα Γιάννενα με τον αδελφό της γιατί οι Τούρκοι σκότωσαν τον πατέρα της και μεγάλωσαν κοντά στη θεία τους Αγγελίκα. Οι παππούδες της ήρθαν μετά το 1803 στο Καβαλλάρι από τη Σαμονίβα του Σουλίου, λόγω εκπορθήσεως υπό του Αλή πασά και κατόντων από την ιστορική φάρα των Γουσιδων. Ο Οδυσσεύς Τόσκας, δικηγόρος, στο βιβλίο του «Καβαλλάρι Ζαγορίου – Οι ρίζες μας» κάνει εκτενέστατη και εμπειρισταμένη αναφορά στην πολυμελή αυτή οικογένεια, η οποία είχε στη συνέχεια πολλαπλή δράση ανά τον κόσμο. Με την αναχώρησή της έκλεισε ο κύκλος των Γουσαίων διά παντός στο Καβαλλάρι, το οποίο υπεραγαπούσαν.

Εκ μέρους του συλλόγου αιωνία η μνήμη της.

Γιαννούλα Ζαμπακίδη

Πέρασαν κιόλας σαράντα μέρες που μας έφυγε η κυρά Γιαννούλα Ζαμπακίδη, η τόσο αγαπητή.

Από την Αρίστη, στα Κάτω Πεδινά με τον καλότατο άντρα της Μήτσο Ζαμπακίδη κι ύστερα εγκαταστάθηκαν στα Πάνω Σουδενά. Ένα εργατικό, πρόσχαρο, γελαστό και ευγενικό ζευγάρι.

Εργατικό σαν τα μυρμήγκια κι οι δυο τους δούλεψαν σκληρά στη ζωή τους και πάντα με τον καλό λόγο και την προθυμία και στην Αθήνα και στο χωριό. Και κατάφεραν να δημιουργήσουν σπιτικό και οικογένεια με δύο άξια παιδιά τον Κώστα και το Φάνη.

Ο Φάνης διάλεξε το δρόμο της εκκλησιαστικής εκπαίδευσης, καθηγητής σήμερα, γι' αυτό και αξιώθηκε μεγαλόπρεπη κηδεία με δύο Δεσποτάδες. Λαχταριστές οι πίτες της και νοστιμότατες οι κουλούρες. Όσο μπορούσε δε σταματούσε. Κι όταν ήταν μόνη της έδινε σ' όλους ένα φελλί πίτα.

Θα σε θυμόμαστε πάντα πρόσχαρη, γελαστή, καλосυνάτη και μ' ένα κομμάτι κλούρα στο χέρι κυρά Γιαννούλα.

Ανάλαφρο το χέμα.

Ελένη Δούβλη

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ

Βασιλική Λιόγκα Παπαδημητρίου

Κοινοτική Γραμματέως Ελαφοτόπου
1933 - 2017

Η Βασιλική, η Κούλα μας, γεννήθηκε το 1933 στον Ελαφότοπο πέμπτο τέκνο της πολυμελούς οικογενείας του κτηνοτρόφου μεγαλοτεσίλγκα Δημητρίου Λιόγκα και της οικοκυράς Αρσινόης Κράλιου. Από μικρή, όπως και όλα τα αδελφία και αδελφές της, ασχολήθηκε με τις βαριές γεωργικοκτηνοτροφικές εργασίες, το νοικοκυριό, το κέντημα, το ράψιμο και τον αργαλειό, ενώ παράλληλα είχε ιδιαίτερη επίδοση στα γράμματα και τα σπουδάγματα. Τσελιγοπούλα με το βιβλίο. Μετά το Δημοτικό Σχολείο του Ελαφοτόπου φοίτησε στο οκτατάξιο Γυμνάσιο θηλέων (μοναδικό τότε) στα Ιωάννινα.

Ανάλαβε το βαρύ καθήκον της γραμματέως της τότε πολυπληθούς Κοινότητας Ελαφοτόπου, μετά των Καλυβίων και του Καλπακίου, εις την οποία ανήκαν πριν την διοικητική ανακατάταξη. Μέγας και υπεύθυνος ο εργασιακός φόρτος σ' αυτή τη νευραλγική θέση, στα καθήκοντα της οποίας προστέθηκε και η ανταπόκριση του ΟΓΑ. Εργάστηκε ολόκληρη τριακονταπενταετία σε συνεργασία με τα Κοινοτικά Συμβούλια και υπηρεσίες Νομαρχίας Ιωαννίνων. Συμμετείχε σε όλες τις εκδηλώσεις της Κοινότητας, της Εκκλησίας, των Εθίμων, του πολιτισμού και του Αθλητισμού.

Δοκιμάστηκε από θανάτους, ατυχήματα και πόνους στο σπιτικό της. Στάθηκε όρθια, αξιοπρεπής, εργατική, αποδοτική για την Κοινότητα και την οικογένεια, στα μέλη της οποίας παρείχε τη δυνατή βοήθεια με συνέπεια δικαιοσύνη και ανοχή. Παντρεύτηκε το έτος 1972-73 με τον Σπύρο Παπαδημητρίου έμπορο, και εγκαταστάθηκε στα Γιάννενα, χωρίς να μειώσει την εργατικότητα και φροντίδα για το χωριό και ιδιαίτερα για το Κοινοτικό γραφείο, από το οποίο έλαβε μεγάλη ικανοποίηση όταν το βρήκε επισκευασμένο, ανανεωμένο, συντηρημένο και οργανωμένο, από έσοδα του Πανηγυριού.

Αλυσμόντες οι χορευτικές της ικανότητες, ανάλογες βέβαια της Ελαφοτοπίτικης παράδοσης και των μεγάλων οργανοπαίκτων της ζυγιάς του Γρηγόρη Καψάλη. Τα πατήματα πυκνά στις μύτες της γόβας, άστραφτε ο τόπος. Η εισόδος της στο χορό του ετήσιου πανηγυριού είχε συγκεκριμένες παραγγελίες:

Μάγισσες φέрте βότανα να πιω να μη γεράσω, γιατί δε θέλω η φτωχή τα νειάτα μου να χάσω, Πέντε παλληκάρια, Στο Πάπιγκο στο Μαχαλά και τέλος αυτοσχέδια γυρίσματα. Κάποιες φορές τραγουδούσε και ο καλλιφώνος αδικόχαμένος αδελφός, ο δάσκαλος Γιάννης Λιόγκας, συμπληρώνοντας το οικογενειακό δίδυμο. Ήλθε όμως το αναπόφευκτο τέλος που κανένα βότανο δεν τον νικάει, παρά μόνο η ζωντανή ανάμνηση. Σε αποχαίρετούνε φίλοι, γνωστοί και συγγενείς, οι μακρινοί και κοντινοί, μεγάλοι και μικροί, οι αρχές του χωριού, και του Δήμου, ο Ελαφότοπος, τα Καλύβια, το Καλπάκι, τα γύρω χωριά και τα Γιάννενα. Όλοι ενώνουμε τις προσευχές μας για ανάπαυση της ψυχής στον ανθισμένο τόπο της αιωνιότητας, από τον ανοιξιάτικο τόπο της γης.

Αιωνία σου η μνήμη.

Μιχάλης Οικονομίδης

Ύστατος αποχαιρετισμός
στη Ναυσικά Καρκανάκη – Καψάλη
(1935 – 2017)

Κηδεύουμε σήμερα 18 Απριλίου 2017, την πολυαγαπημένη μας Ναυσικά Καρκανάκη-Καψάλη, σύζυγο του Γρηγορίου Καψάλη του γνωστού οργανοπαίκτη στο κλαρίνο. Η Ναυσικά γεννήθηκε στον τόπο καταγωγής της τη Βελτισία-Κληματαία της περιοχής Ζίτσας, το έτος 1935 από ταπεινούς και εργατικούς γονείς. Σε μικρή ηλικία έχασε τη μητέρα της και ανατράφηκε από τη μητέρα της μαζί με την αδελφή της Ελευθερία. Ο πατέρας της Γιάννης Καρκανάκης ήταν οργανοπαίκτης στον προνομίχου τόπο των μουσικών της Βελτισίας.

Ολιγογράμματα αλλά υπεύθυνη και εργατική, μπήκε από νωρίς στη βιοπάλη. Το έτος 1959 παντρεύτηκε με το

Γρηγόρη Καψάλη μουσικό κλαρινίστα της γνωστής οικογένειας των Καψαλαίων από το Τσερβάρι (Ελαφότοπο) του Ζαγορίου. Μαζί του στέριωσαν σίπι στον Ελαφότοπο, στα Γιάννενα και στην αγροτική περιοχή Βρύση του Πασιά.

Υπόδειγμα συζύγου, νοικοκυράς, ήρεμη, ταπεινή, εργατική, διακριτική, πονετική, καταδεκτική και συνεπής. Ιδιαίτερο γνώρισμά της οι μεγάλες χορευτικές ικανότητες στους βαρειούς παραδοσιακούς χορούς με χαρακτηριστική επίδοση στο τραγούδι «κλέφτες οι Βελτισιοί». Είχαμε την μεγάλη τύχη και τιμή να την θαυμάζουμε στο ετήσιο πανηγύρι του Ελαφοτόπου τον Αύγουστο στο Μεσοχώρι, πρώτα με τη ζυγιά «Τακούτσια» και αργότερα με τη δεύτερη κομπανία του συζύγου της Γρηγόρη, στα μοναδικά σολαρίσματα και συγκερατμένους λυγμούς του δύσκολου και απαιτητικού αυτού τραγουδιού. Η Ναυσικά μας χόρευε σεμνή και ταπεινή με δόξα και τιμή.

Αγαπητή μας Ναυσικά. Μέρες Πασχαλιάνικες και Λαμπρινές πορεύεσαι από την ανοιξιάτικη γη στον αναστάσιμο ουρανό, στο φωτεινό μονοπάτι προς την αιωνιότητα. Σε συνοδεύουν οι ευχές όλων μας, συγγενών, φίλων, χωριανών και συγχωριανών της Βελτισίας και του Τσερβαρίου. Σε συνοδεύουν τα αδελφία, τα ανήψια και τέλος ο σύντροφος της ζωής σου, το κορυφαίο καλλιθέαδο φημισμένο παραδοσιακό κλαρίνο του Ζαγορίου, που τόσο υπεύθυνα φρόντισες και προστάτησες με στοργή, καρτερικότητα και υπομονή.

Στηρίζουμε και συμπαραστεκόμαστε στον πόνο του συζύγου σου Γρηγόρη και ευχόμαστε να λάβει δύναμη, παρηγοριά και ελπίδα από το ανέστερο της Αναστάσεως Φως. Ευχόμαστε από τα βάθη της καρδιάς μας ανάπαυση σώματος και ψυχής, στους ουράνιους λεμώνες όπου η ατελείωτος ζωή, χωρίς λύπες και στεναγμούς. Ας είναι ελαφρύ το χέμα που θα σε σκεπάσει. Αιωνία σου η μνήμη Ναυσικά μας.

Μιχάλης Οικονομίδης

Αγγελική Αθανασίου Βαζάκα

Η Παπικιώτισσα Αγγελική Βαζάκα (για μας κυρά-Κούλα), σύζυγος του εκλιπόντος Τσερβαριώτη δασκάλου Αθανασίου Βαζάκα, πέθανε στα Γιάννενα (Νέα Ζωή), όπου κατοικούσε, σε ηλικία 90 ετών. Ο σύλλογος θεωρεί χρέος την αναφορά στη μνήμη της καθ' ότι ο σύζυγός της υπηρέτησε επί πολλά χρόνια το μονοθέσιο Δημοτικό σχολείο Καβαλλαρίου. Ήταν μια γνήσια και αντιπροσωπευτική Ζαγορίσια, δασκάτρια, έξυπνη, εργατική που λάτρευε την αγροτική ζωή και την τιμούσε: φιλόξενη, δοτική σε όλους, με σεμνότητα, ευγένεια ψυχής και ανθρωπιά. Το κενό τέτοιων ανθρώπων παραμένει αισθητό. Ο σύλλογος τιμά τη μνήμη της διά μέσου της εφημερίδας εκδηλώνοντας τα εγκαρδία και θερμά συλλυπητήριά του στα εξαιρετική παιδιά και στα εγγόνια της, με την ευχή να της μοιάσουν.

Η κυρά-Κούλα άξια σύζυγος με την πληθωρική και αρχοντική της παρουσία σημάδεψε με το πέρασμά της εκείνα τα χρόνια το χωριό μας στο οποίο ανέθρεψε και τα παιδιά της αποκτώντας άρρηκτους δεσμούς με τους κατοίκους. Ακόμα και όταν αφυπνήρησε ο σύζυγός της ποτέ δε λησμόνησαν το Καβαλλάρι, το επισκέπτονταν συχνά, πάντα παρόντες στα σπουδαία γεγονότα του χωριού και ειδικά στην πανήγυρι της Αγίας-Τριάδος. Αιωνία της η μνήμη.

Ο Σύλλογος Καβαλλαρίου «Αγία Τριάς»

Δημήτριος Παπαθασιλείου

Πέθανε σε ηλικία 90 ετών στη Θεσσαλονίκη, όπου και ενταφιάστηκε, ο συγχωριανός μας Δημήτριος Παπαθασιλείου. Παντρεμένος με την επίσης χωριανή μας Κλεονίκη Χίρα απέκτησαν τέσσερα παιδιά, δύο αγόρια και δύο κορίτσια, εγκατεστημένα στη Θεσ/νίκη. Την οικογένειά του τη μεγάλωσε στο χωριό όπου ζούσε κι αυτός όπως όλοι οι χωριανοί με τη γεωργία και κτηνοτροφία.

Εγκαταστάθηκε όμως στη Θεσ/νίκη, όπου ήταν και οι αδελφές του, αποκατέστησε την οικογένειά του και μετά τη σύνταξη του τη μισή χρονιά την περνούσε στο χωριό, το οποίο αγαπούσε. Σήμερα συνεχίζουν τα παιδιά του την επαφή με τις ρίζες μας και τα οποία στηρίζουν το σύλλογό μας. Ο σύλλογος εκ μέρους όλων εκφράζει στους οικείους του τα θερμά συλλυπητήρια και αιωνία ανάπαυση της ψυχής του.

Εκ του συλλόγου Καβαλλαρίου

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ**Θάνατοι**

— Ο 99χρονος συνταξιούχος ΙΚΑ **Γεώργιος Δημ. Μάρος** έφυγε απ' τη ζωή. Πάνδημη έγινε η κηδεία του στον Ι. Ν. Αγίας Παρασκευής Ανθρακίτη Ανατ. Ζαγορίου το Σάββατο 3-6-2017. Νάχουν την ευχή του και να του πάρουν τα χρόνια οι απόγονοί του παιδιά, εγγόνια, δισέγγονα και λοιποί συγγενείς.

ΑΝΩ ΠΕΔΙΝΑ**Θάνατοι**

— Η καλωσυνάτη **Γιαννούλα** το γένος Ευτέρπης και Κων/νου **Σπανού** είχε γεννηθεί στις 29-12-1924 στην Αρίστη. Αναπαύτηκε για πάντα κοντά στον αείμνηστο σύζυγό της Δημήτριο Ζαμπακίδη στις 2-5-2017. Ανάλαφρο το πανωσουδενιώτικο χρώμα που τη σκέπασε. Νάχουν την ευχή της και να της πάρουν τα χρόνια οι απόγονοί της.

ΑΝΩ ΡΑΒΕΝΙΑ**Βαπτίσεις**

— Ο **Σπύρος Μίχας** και η **Μαρία Θανασιά** βάπτισαν την πρωτότοκη μοναχοκόρη τους στα Άνω Ραβένια και της έδωσαν το όνομα της αείμνηστης γιαγιάς, **Ναυσικά**. Τραπέζι και γλέντι στο Κέντρο ΧΗΤΟΣ στη Μεταμόρφωση. Να ζήσει, να ευτυχήσει υγεία και όλα του κόσμου τα καλά να αποκτήσει η νεοφώτιστη ΝΑΥΣΙΚΑ. Και νυφούλα να τη χαρούν!

Συλλυπητήρια

— Ο 90χρονος **Σωτήρης Φερντίνος** του Δημητρίου και της Ολυμπίας αναπαύτηκε για πάντα στον Ωρωπό Πρέβεζας. Νάχουν την ευχή του και να του πάρουν τα χρόνια οι απόγονοί του. Θερμά συλλυπητήρια στη σύζυγό του Ανδρονίκη Φ. Δελμηήτρου και λοιπούς συγγενείς!

Σπύρος Χρ. Παπαχρήστος (1938-2017)

Στις 4 Ιουνίου τρ. έτους, ανήμερα της Πεντηκοστής, έφυγε από τη ζωή, ο αγαπημένος μας Σπύρος, βυθίζοντας στο πένθος την οικογένειά του, τους συγγενείς και όλους τους φίλους και συγχωριανούς.

Στην εξόδιο ακολουθία, που έγινε την επομένη, Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος, στο αγαπημένο του χωριό, τη Βίτσα, από τον Ιερό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών, τον συνόδευσε πλήθος κόσμου από συγγενείς, φίλους, πολλούς συγχωριανούς και άλλους γνωστούς της οικογένειας.

Δεν πρόλαβε να πάει στο χωριό για να περάσει τους καλοκαιρινούς μήνες. Πήγε όμως το τελευταίο του ταξίδι, στον τόπο που ήταν δοσμένη η καρδιά του.

Καλό ταξίδι Σπύρο μας. Ας είναι ανάλαφρο το χρώμα του χωριού μας. Θα σε θυμόμαστε για πάντα.

Η σύζυγος και ο γιος του, τα αδέρφια και τα ανίψια του, ευχαριστούμε θερμά όσους συμμετείχαν στο πένθος μας με την παρουσία τους και την κατάθεση χρημάτων αντί στεφάνων.

Α.Π.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ**Γάμοι-Βαπτίσεις**

— Ο **Σπυρίδων** του Βασιλείου **Βούβουλη** και της Φρειδερίκης Κάτσενου και η **Ελένη Καραβίδα** του Δημητρίου και της Μαρίας στεφανώθηκαν στις 27/5/2017 και την ίδια μέρα βάπτισαν και τη χαριτωμένη μοναχοκόρη τους και της έδωσαν το όνομα **Ανδριάννα-Μαρίνα**. Να τους ζήσει.

ΒΙΤΣΑ**Θάνατοι**

— Ο συνταξιούχος υπαξιωματικός **Σπυρίδων Παπαχρήστος** ο πρώτος από τα 4 αγόρια του Χρήστου και της Όλγας που είχε γεννηθεί το 1938, αναπαύτηκε στη Βίτσα στις 4/6/2017.

ΒΟΒΟΥΣΑ**Θάνατοι**

— Η **Ευφροσύνη** χήρα Δημητρίου **Κούσκου** το γένος Θεοδώρας και Λάμπρου Μπαζίνια είχε γεννηθεί στις 10-8-1940. Απεβίωσε στη Θεσσαλονίκη στις 18-5-2017 και αναπαύτηκε για πάντα στη Βοβούσα. Θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς.

ΔΕΜΑΤΙ**Γεννήσεις**

— Η **Ευανθία Τσιώλη** και ο **Κυριάκος Τσαρτσάρας** απόκτησαν υγιέστατο χαριτωμένο κοριτσάκι στην Αθήνα στις 24-3-2017. Να τους ζήσει με υγεία, χαρά και ευτυχία.

Βαπτίσεις

— Η **Βασιλική** και ο **Γιώργος Κυριάκος** βάπτισαν το γιο τους στα Γιάννινα στις 11 Μάη 2017 και του χάρισαν το όνομα **Χρήστος**. Να ζήσει με υγεία ο νεοφώτιστος.

ΔΙΚΟΡΦΟ**Θάνατοι**

— Η **Αλίκη** χήρα Δημητρίου **Λέκκου**, το γένος Αριστοτέλη Κοντού, είχε γεννηθεί στις 10-12-1931.

Πάνδημη έγινε η κηδεία της στον Άγιο Μηνά Δικόρφου τέλη Μαΐου 2017. Θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς της.

ΗΛΙΟΧΩΡΙ**Θάνατοι**

— Η **Χρυσή** χήρα **Γιάννη Τριανταφύλλου**, το γένος Πανάγιω και Δημητρίου Ευθυμίου που είχε γεννηθεί στις 5-3-1938 στα Μάρμαρα Ιωαννίνων, αναπαύτηκε για πάντα στο Ηλιοχώρι στις 18-5-2017. Θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς.

ΚΑΒΑΛΛΑΡΙ**Θάνατοι**

— Ο συνταξιούχος θυρωρός **Δημήτριος Παπαθασιλείου** του Κωνσταντίνου και της Ακριβής που είχε γεννηθεί στο Καβαλλάρει απεβίωσε στο Ωραιόκαστρο Θεσ/νίκης στις 13-5-2017. Θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς του.

ΛΑΪΣΤΑ**Βαπτίσεις**

— Ο **Σπύρος Γρίδας** και η **Κατερίνα Καρδούνη** βάπτισαν το γιο τους στις 22-4-2017 στη Λάιστα και του έδωσαν το όνομα Δημήτριος. Να τους ζήσει γερός και τυχερός!

ΛΕΠΤΟΚΑΡΥΑ**Γεννήσεις**

— Η **Αγγελική Κατσατούφη** και ο **Ιωάννης Ρούπας** απόκτησαν χαριτωμένο κοριτσάκι στα Γιάννινα στις 24-3-2017. Να τους ζήσει γερό και τυχερό.

ΜΑΝΑΣΣΗΣ**Θάνατοι**

— Πασχαλιάτικα έφυγε τελειώς ξαφνικά από τη ζωή η 64χρονη **Ελένη** σύζυγος **Κωνσταντίνου Λαδιά**, το γένος Αγαθής και Χρήστου Κατέρη (26-4-2017). Θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς.

ΜΕΣΟΒΟΥΝΙ**Γάμοι**

— Η **Ελεάννα Φαρμάκη** και ο **Τάσος Γκάνος** από το Βαγενήτι Γραμμενοχωριών στεφανώθηκαν στις 13-5-2017. Έγινε παραδοσιακός γάμος και το γλέντι συνεχίστηκε στο κέντρο ΑΛΕΚΟΣ. Να ζήσουν, να ευτυχίσουν, απογόνους και όλα του κόσμου τα καλά να αποκτήσουν.

Θάνατοι

— Η 87χρονη **Σουλτάνα** χήρα Θωμά **Κοντονάσιου** το γένος Κυριακής και Γεωργίου Χατζάκου απεβίωσε στη Θεσσαλονίκη 2 Μαΐου 2017. Θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς της.

ΜΟΝΟΔΕΝΔΡΙ**Θάνατοι**

— Η 82χρονη **Χρυσούλα-Λουκία Πετσέλη** του Γεωργίου και της Μαρίας απεβίωσε στα Γιάννινα στις 18-5-2017. Θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς.

ΝΕΓΑΔΕΣ**Θάνατοι**

— Ο **Θεόφιλος Μπούκας** του Βασιλείου και της Αλεξάνδρας Καλέα που είχε γεννηθεί το 1937 στους Νεγάδες, αναπαύτηκε στο χωριό του.

ΠΕΤΡΑ**Θάνατοι**

— Ο 93χρονος συν/χος κουρέας **Αναστάσιος Παπαναστασίου** που είχε γεννηθεί στην Πέτρα, αναπαύτηκε στις 13/4/2017 στην Περιβλεπτο Ιωαννίνων.

— Ο στρατιωτικός **Κων/νος Κασσίμης** του Ιωάννη και της Βασιλικής, που γεννήθηκε το 1968 πέθανε στις 10/5/2017 στην Αθήνα.

ΠΑΠΙΓΚΟ**Θάνατοι**

— Η 90χρονη **Αγγελική Βαζάκα** από το Πάπιγκο του Βασιλείου και της Θεοπής πέθανε στις 24/5/2017 και αναπαύτηκε στον Ι. Ναό Αγίου Νικολάου Κοπάνων.

ΣΚΑΜΝΕΛΙ**Γάμοι**

— Ο **Σπύρος Αρβανίτης** του Αριστοτέλη και της Γεωργίας Βαλάκου και η **Σταυρούλα Κώστα** στεφανώθηκαν στο Χανόπουλο Φιλιππιάδας στις 30/4/17. Ακολούθησε τρικούβεργο γλέντι με τραγουδιστή τον τοπικό εκπρόσωπο Νίκο Λαδιά.

— Ο **Ζαχαρίας Λασιθιωτάκης** και η **Σμαράγδα Λαμπρινού** παντρεύτηκαν στις 19/5/2017 στη Λεπτοκαρυά Δίου Ολύμπου.

ΤΣΕΠΕΛΟΒΟ**Γεννήσεις**

— Ο **Αλέξανδρος Τάγκας** αστυνομικός και η **Αθηνά Δασούλα** χάρισαν στο Θεοδωρή τους ένα υγιέστατο αδερφάκι στις 11/5/2017 στα Γιάννινα. Να τους ζήσει.

Επιμέλεια:

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΙΣΤΗ**Βαπτίσεις**

— Το Σάββατο 27/5/2017 και στην Κεντρική Εκκλησία της Αρίστης, πραγματοποιήθηκε η βάπτισμα του μικρού παιδιού του ζεύγους **Χαρίση (Χάρη)** και **Ουρανίας (Ράνιας) Ντινούλη**.

Ως νονός παρέστη ο κ. **Μιλτιάδης Γιαννακός** μετά της συζύγου του **Αμαλίας** και χάρισαν στον νεοφώτιστο το όνομα του παππού, **Βασίλειος**. Ιδιαίτερα ψύχραιμος ο μικρός παρακολουθούσε τα τεκταινόμενα με στωικότητα και το ζωηρό του βλέμμα κατέγραφε τις σκηνές.

Φυσικά, όταν ήρθε η στιγμή της βάπτιστης στην κολυμβήθρα, παρεδόθη στο κλάμα, όπως όλα τα βαπτιζόμενα μικρά παιδιά.

Ιδιαίτερα πολυπληθής η παρουσία συγγενών και φίλων έδωσαν πανηγυρικό τόνο, στην εκδήλωση και γέμισαν το Κέντρο του Παντελή και το χώρο της πλατείας, μετά την βάπτισμα.

Ευχόμαστε στον νεοβαπτισθέντα νεώτερο Βασίλειο Ντινούλη η ζωή να τον έχει πάντα γερό και να τον αξιώσει στην πορεία της ζωής του. Στον συνονόματο παππού να είναι γερός και να μακροημερεύσει για να υποδεχτεί στην αγκαλιά του τα μελλούμενα νέα εγγόνια.

Σ.

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ**Γεννήσεις**

— Ο **Ναπολέων Νάσας** και η **Φωτεινή Φουσκουδή** απόκτησαν στις 18-2-2017 δίδυμα, αγοράκι και κοριτσάκι. Να τους ζήσουν και να ευτυχίσουν.

«Το Ζαγόρι μας»

ΑΝΩ ΠΕΔΙΝΑ**Θάνατοι**

— Συλλυπητήρια θερμά στον εξαίρετο Πανωσουδενιώτη **Ιωάννη Λώλη** για τον θάνατο της εκλεκτής συζύγου του

Γιώργος-Ελένη Δούβλη

Γεννήσεις

— Η **Νίκη Μυριούνη** κόρη της Πανωσουδενιώτισσας Πάτρας Καραγιώργου έγινε για δεύτερη φορά μανούλα. Στο ζευγάρι εύχομαι να τους ζήσει.

Ελένη Δούβλη

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ**Γεννήσεις**

— Στη **Μαίρη** και **Γιούλη Καραγιάννη** που απέκτησαν γιο και κόρη ευχόμαστε ολόψυχα να είναι γερά και τυχερά στη ζωή τους.

Τάκης & Σταυρούλα

ΔΙΛΟΦΟ**Συγχαρητήρια**

— Στις πρόσφατες εκλογές του Λυκείου Ελληνίδων επανεξελέγη Πρόεδρος η φίλη **Πιπίτσα Δούνια**.

Πανάξια η εκλογή της αφού μια ζωή προσφέρει ανιδιοτελώς όχι μόνο στο Λύκειο αλλά και όπου χρειασθεί. Τιμή τόσο το Δίλοφο όσο και όλο το Ζαγόρι.

Θερμά συγχαρητήρια

Ελένη Δούβλη

ΕΛΑΦΟΤΟΠΟΣ**Γεννήσεις**

— Ο **Κώστας Μούγιος** και η **Έλσα Μιχαήλ** χάρισαν στην Άννα μια υγιέστατη αδερφούλα στις 9 Μαΐου. Να είναι γερός και τυχερός οι εγγονούλες και οι ανηψιές μας.

Οι παππούδες

Γρηγόρης και Ρέα Μιχαήλ

Η θεία

Μαρία Μιχαήλ

Γεννήσεις

— Στους αγαπημένους μας φίλους γονείς **Έλσα Γκράτζιου** και **Κων/νο Μούγιο**, στους παππούδες Γκράτζιου Ρέα και Γρηγόρη Μιχαήλ καθώς και στις αγαπημένες μας προγιαγιά Μαίρη Γκράτζιου και θεία Μαρία ευχόμαστε ολόψυχα να τους ζήσει το νεογέννητο κοριτσάκι να είναι γερό, τυχερό και ευλογημένο, να το χαίρονται όλοι τους και να το καμαρώνουν.

Δημήτρης - Ντίνα Τόμου

Ευχαριστήριο

— Ο Α.Ο. Ελαφοτόπου ευχαριστεί τις οικογένειες Δημήτρη και Βασιλικής Δούλη, Κατερίνας Γκράτζιου, Βούλης Γκράτζιου, Μαίρης Γκράτζιου, Μαρίας και Ζήνας Δούλη για τα χρηματικά ποσά που πρόσφεραν στο Σύλλογο αντί στεφάνων στη μνήμη της Στυλιανής Γκράτζιου και τα οποία θα διατεθούν για την αποπεράτωση της εισόδου του Γκράτζιου Αθλητικού Κέντρου Ελαφοτόπου.

Γάμοι

— Την Κυριακή 28 Μαΐου 2017 στον Ι. Ν. Αγίου Νικολάου Ελαφοτόπου έγιναν οι γάμοι της **Ευθαλίας Τσαμπούρη**, γιατρού, με τον εκλεκτό της καρδιάς της **Ηλία Χαρίτο**, αρχιτέκτονα. Μετά το μυστήριο ακολούθησε γεύμα στην πλατεία του χωριού.

Στους νεόνυμφους και στους γονείς των παιδιών ευχόμαστε ολόψυχα βίον ανθόσπартον.

Οικογ. Ιωάννη Ευθυμίου

Πένθη

— Θερμά συλλυπητήρια στο Γρηγόρη Καψάλη για το θάνατο της αξέχαστης **Ναυσικάς**. Μαριγούλα Καρπούζη

— Μας έφυγε κι η **Ναυσικά** κι άφησε μόνο τον Γρηγόρη μας. Και πώς να κελαηδήσει χωρίς το ταίρι του! Κι αποτυπώθηκαν για τελευταία φορά οι «κλέφτες οι Βελτισσινό» στο πανηγύρι το καλοκαίρι στο Τσερβάρι το 2016. Θερμά συλλυπητήρια.

Ελένη Δούβλη

Συλλυπητήρια

— Στον αγαπητό φίλο Γρηγόρη Καψάλη για το θάνατο της συζύγου του **Ναυσικάς** τα πιο θερμά συλλυπητήριά μου.

Βασίλης Τζιόβας

ΚΑΤΩ ΣΟΥΔΕΝΑ**Θάνατοι**

— Στις 14 Μαΐου 2017 πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα όπου διέμενε με το γιο της η **Έλλη Παρτσάλη - Δριγκοπούλου**, δασκάλα, ετών 92.

Στο Λευτέρη, στις νύφες και τα εγγόνια της, θερμά συλλυπητήρια και να τη θυμούνται.

«Το Ζαγόρι μας»

Β. Τζιόβας

Συλλυπητήρια

— Για το θάνατο της Αριστινής **Γιαννούλας Ζαμπακίδη**, παντρεμένη με το χωριανό μας Μήτσο Ζαμπακίδη τα πιο θερμά συλλυπη-

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΔΩΡΕΕΣ

ΑΡΙΣΤΗ

— Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος ο Σύλλογος Νέων Αρίστης προσέφερε χρηματικό ποσό για την αγορά λουλουδιών για το στόλισμα του Επιταφίου, καθώς και λουκούμια για την εορτή της Ζωοδόχου Πηγής.

Η Εκκλ. Επιτροπή ευχαριστεί.

— Η οικογένεια Θωμά Λογοθέτη στη μνήμη **Γιαννούλας Ζαμπακίδη** χρηματικό ποσό στην Κεντρική Εκκλησία.

— Η οικογένεια Παντελή Ζαχαράκη χρηματικό ποσό για Μοναστήρι της Ζωοδόχου Πηγής.

— Η οικογένεια Γρηγόρη Κόκορου χρηματικό ποσό στην Κ. Εκκλησία στη μνήμη **Θάλειας και Απόστολου Βέλλου**.

Η Εκκλ. Επιτροπή ευχαριστεί

τήρια στους γιους της Φάνη και Κώστα, στ' αγγόνια και σ' όλους τους συγγενείς της.

Βασίλειος Τζιόβας

Θάνατοι

— Πέθανε και κηδεύτηκε στην Άθου Χαλκιδικής όπου έμενε με το γιο του καθηγητή Δημοσθένη η **Αικατερίνη (Κατίνα) Ιωαννίδη** 92 ετών σύζυγος του Κατωσουδενιώτη Ευριπίδη και νύφη του αείμνηστου γιατρού Δημοσθένη Ιωαννίδη. Στα παιδιά της, εγγόνια και όλους τους συγγενείς της θερμά συλλυπητήρια.

«Το Ζαγόρι μας» - Β.Τ

ΠΑΝΩ ΣΟΥΔΕΝΑ**Θάνατοι**

— Πέθανε στα Γιάννινα και κηδεύτηκε στα Πάνω Σουδενα την Κυριακή 11-6-17 ο δάσκαλος **Άγγελος Μαγγίδης** σε ηλικία 61 χρόνων. Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους του.

«Το Ζαγόρι μας»

ΠΑΠΙΓΚΟ**Συγχαρητήρια**

— Στον **Κωνσταντίνο Παπαδάκη** που ολοκλήρωσε με «άριστα» τις μεταπτυχιακές του σπουδές στο αντικείμενο της ειδικότητάς του Διοικητική Επιστήμη και Τεχνολογία τα θερμά μας συγχαρητήρια και τις καλύτερες ευχές για μια λαμπρή σταδιοδρομία.

Η γιαγιά του

Ναυσικά Σκούρτη

Οι θείοι του Κώστας και Λένα Σκούρτη και ο ξάδελφός του Θεόδωρος Σκούρτης

— Στη μνήμη της **Ευφροσύνης Ι. Μιχαήλ** η οικογένεια **Δάφνης Α.** Γάρου προσέφερε χρηματικό ποσό στην Ιερά Μονή Δουραχάνης.

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ

— Χρηματικά ποσά στον Πολιτιστικό Σύλλογο Ασπραγγέλων εις μνήμην της **Πανδώρας Πιτσούνη** προσέφεραν η οικογένεια Πιτσούνη Γεωργίου και ο Γκίτσας Κων/νος τους οποίους και ευχαριστούμε. Ο Σύλλογός μας συλλυπείται την οικογένεια της εκλιπούσης.

Πολ. Σύλλογος Ασπραγγέλων

ΒΙΤΣΑ

— Στη μνήμη **Κων/νου Γαραντζιώτη** προσέφεραν χρηματικό ποσό στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου οι οικογένειες Δημητρίου Σάρρου και Νικολάου Βασδέκη.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΔΩΡΕΕΣ

— Στη μνήμη **Κων/νου Γαραζιώτη** προσέφεραν στον Ιερό Ναό Παμεγίστων Ταξιαρχών Άνω Βίτσας οι οικογένειες: Γιάννη Παππά, Νικολάου Σαουνάτσου, Άλκη Σφάγου, Ιωάννη Παπαχρήστου, Ναταλίας Πριμικήρη

Η εκκλησιαστική επιτροπή ευχαριστεί θερμά και εκφράζει τα ειλικρινή της συλλυπητήρια στην οικογένεια του εκλιπόντα.

— Στη μνήμη **Σπυρίδωνος Παπαχρήστου** προσέφεραν χρηματικό ποσό στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου: Κλεοπάτρα Αναγνωστάκη, οικογ. Κων/νου Παπαχρήστου, Νικολάου Βασδέκη, Ευσταθίου Βασδέκη του Νικολάου.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή Κ. Βίτσας ευχαριστεί

— Επίσης στη μνήμη του **Σπύρου Παπαχρήστου** προσέφεραν στον Ιερό Ναό Παμεγίστων Ταξιαρχών Άνω Βίτσας: Η γυναίκα του και ο γιος του, οι οικογένειες: Αλέξανδρου Παπαχρήστου, οικογ. Ιωάννη Παπαχρήστου, Χριστόφορου Τσουμάνη, Δημητρίου Τσουμάνη, Βασίλη Ιωάννου, Ιωάννη Παππά, Ιωάννη Τσαπούνη, Γιάννη Παπανικολάου, Ανέστη Δάλλα, Χριστόφορου Ζυγούρη, Ελευθερίου Παπαθανασίου Διουνυσίου Παπαρούση, Μαρίκας και Στέφανου Βαταβάλη, Κων/νου Α. Χαρίση, Ναταλίας Πριμικήρη, Χρήστος και η Αικατερίνη Παπαχρήστου

— Στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Βίτσας η οικογ. Δημητρίου Χαντζαρόπουλου.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί θερμά.

ΒΡΑΔΕΤΟ

— Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί την οικογένεια Ψυχούλα για τη δωρεά της στον Ιερό Ναό Γεν. Θεοτόκου του χωριού μας στη μνήμη **Αλίκης Εμμανουηλίδης**.

ΚΑΒΑΛΛΑΡΙ

— Στη μνήμη της πολυαγαπημένης νονάς της **Αγγελικής Βαζάκα** η αναδεχτή της Μαργαρίτα Θάνου-Κουτσοσπύρου έδωσε στο ναό της Αγίας Τριάδος Καβαλλαριού <100> ευρώ.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή

ΚΑΠΕΣΟΒΟ

— Στη μνήμη του **Σταμάτη Βογά** και αντί στεφάνων, κατατέθηκαν στην Εκκλησιαστική Επιτροπή χρηματικά ποσά για τις ανάγκες των Ιερών Ναών από τις οικογένειες: Αιμιλίου Σαρηγιάννη, Ανδρέα Σαρηγιάννη, Βασιλείου Δαλκαβούκη, Βασιλείου Τζόλου, Εμμανουήλ Βασιλάκη, Γεωργίου Γρ. Ράπτη,

Θωμά Γρ. Ράπτη, Κώστα Χασόγια, Πλάτωνα Ράπτη, Στέφανου Βογά. Δημητρίου Τζιάφου, Αποστόλου Ντιναλέξη, Στέφανου Τζούφη, Ιωάννη Γκούρη, Αμαλίας Κοντοδήμου, Ευγενής Κοντοδήμου, Κάιτης Κοντοδήμου, Βιργινίας Χριστοδούλου, Σοφίας Νουσιάδου, Ελευθερίας Ζαμπαλά, Ελένης Κύρκου, Ιωάννας Αναγνωστοπούλου, Αναστασίας Ράπτη, Ερμιόνης Σαρηγιάννη, Τιμολέοντα Σαρηγιάννη, Νίκωνα Τσολάκου, Πάνου Βερβενιώτη, Νίκου Τσέγα, Θέμη Ευθυμίου, Ευτυχίας Ευθυμίου, Γιώτας Λαγούτάρη, Μάνου Λαγούτάρη

— Στη μνήμη **Χαρίλαου Κοντοδήμου** τα ανήψια του Κάιτη και Κώστας Κοντοδήμος κατέθεσαν χρηματικό ποσό στην Εκκλησιαστική Επιτροπή Καπεσόβου για τις ανάγκες του Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου.

— Ο **Βασίλειος Απ. Βογάς** στη μνήμη των γονέων του Αποστόλου και Ευγενίας και του εξαδέλφου του Σταμάτη Βογά κατέθεσε χρηματικό ποσό στον Άγιο Νικόλαο Καπεσόβου.

Η Εκκλ. Επιτροπή ευχαριστεί

ΚΑΤΩ ΣΟΥΔΕΝΑ

— Η οικογένεια Αλέκου Τσατοπούλου στην μνήμη του αγαπητού **Κων/νου Φωτέσιου** προσέφερε 100 ευρώ στον Ι. Ναό Αγίου Αθανασίου Κάτω Πεδινών.

ΦΡΑΓΚΑΔΕΣ

— Η Κατίνα Αγαθοπούλου στη μνήμη **Δημητρίου Αγαθόπουλου** προσέφερε χρηματικό ποσό στον Ι. Ναό Αγίου Δημητρίου Φραγκάδων.

— Η οικ. Μαίρης Τζαφλίδη προσέφερε χρηματικό ποσό στον Ι. Ναό Αγίου Δημητρίου Φραγκάδων.

Η Εκκλ. Επιτροπή ευχαριστεί

ΠΑΠΙΓΚΟ

— Στη μνήμη της καλοσυνάτης **Αμαλίας Μιχ. Τσουμάνη** προσέφεραν διάφορα χρηματικά ποσά στον Άγιο Βλάσιο και στον Άγιο Γεώργιο οι συγγενείς και φίλοι:

Τα παιδιά της Τάσος και Νίκος, οι οικογένειες: Αναστασίου Χρ. Τσουμάνη, Αναστασίου Ελ. Τσουμάνη, Κωνσταντίνου Ελ. Τσουμάνη, Νικολάου Τασούλα, Βασιλείου, Δημητρίου Τσιαλογιάννη, Νικολάου Κύρκου, Ιωάννη Ν. Κύρκου, η Σούλα και Άντα Χριστοδούλου, Η Εκκλ. Επιτροπή ευχαριστεί

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΥΡΩ 100

Μπαξεβάνη Χριστίνα
Κράλιος Αλέξανδρος

ΕΥΡΩ 60

Παπαβασιλείου Μιχαήλ

ΕΥΡΩ 50

Βακάμης Ιωάννης
Βακάμης Δημήτριος
Γεννάδιος Δημήτριος
Βαζάκα Μαίρη
Βαζάκα-Παντελή Θεανώ
Παπαληθεία Έλλη
Καμτσίκια Ευρύκλεια

ΕΥΡΩ 40

Καζαντζής Αριστοτέλης

ΕΥΡΩ 25

Τσεργογιάννη Ναυσικά
Τσεργογιάννης Αναστάσιος

ΕΥΡΩ 30

Κωνσταντής Απόστολος
Δαλκαβούκη Πόπη
Μπασλή Ελευθερία
Δώδου-Μαργαρίτη Αμαλία
Στεφανίδου Όλγα
Λιάρου Πελαγία
Τριανταφύλλου Πασχάλης
Σπαθάκης Αριστείδης
Φράγκα Λαμπρινή
Σίβα Χρυσάνθη
Φαρμάκη Παρασκευή
Μανδαλάς Κων/νος

Μασσούρας Ιωάννης
Δώδου-Οικονόμου Ταρίτσα
Πανάγου Μερóπη
Δελγιάννης Φώτης
Φωτιάδου Άντα
Τσουμάνη Ειρήνη
Κεκρίδου Κλεονίκη
Καλογήρου Γεώργιος
Κουμπής Γεώργιος
Μίχα Ιφιγένεια
Τσιατούρας Γεώργιος
Αποστόλου Κων/νος
Ντιναλέξης Αλκιβιάδης
Δώδος Χριστόδουλος
Κόκκα-Δώδου Ελένη
Μίκου Βασιλική
Γαραντζιώτη Άννα
Παπάζογλου Εμμανουήλ
Φίτσιος Χρήστος
Ζαρίδη Αικατερίνη
Βακάλης Φρίξος
Βασδέκη Ευγενία
Σταθάτου Φερενίκη
Γκοδίμη Γαλάτεια
Γκοδίμη Φρόσω
Παππά Βασιλική
Κομπάρου Γεωργία
Πούρλης Φρίξος
Γαλανοπούλου Ελεονώρα
Γαλανόπουλος Θεόδωρος
Δαρδακούλη-Κοκκίνου Σπυριδούλα
Χριστοδούλου Ελένη

το ΖΑΓΟΡΙ μας

Ιδρυτής:
ΚΙΜΩΝ ΚΥΡΙΑΖΗΣ
ΕΤΟΣ 1978

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

ΙΣΤΟΡΙΚΗ
ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:

ΤΖΙΟΒΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ Ι.Α.Ε.Ζ.

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ΣΤΑΘΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΒΑΡΖΩΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ
ΤΖΙΟΒΑΣ ΦΡΙΕΟΣ
ΤΣΑΟΥΣΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ

ΑΠΟ ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΓΚΕΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Επίτιμος Πρόεδρος
ΤΖΙΟΒΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
Πρόεδρος
ΝΤΙΝΑΛΕΞΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
Α΄ Αντιπρόεδρος
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΑΒΒΑΣ
Γεν. Γραμματέας
ΒΑΡΖΩΚΑΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ
Ταμίας
ΖΑΧΑΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Έφορος Εκδηλώσεων
ΣΥΚΙΩΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
Μέλος

Αριστείνδην μέλη:
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ-ΔΟΥΒΛΗ ΕΛΕΝΗ

Εξελεγκτική Επιτροπή

ΓΑΛΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ
Πρόεδρος
ΚΑΨΑΛΗΣ ΦΩΚΙΩΝ
Μέλος

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Περιοδικό «Το ΖΑΓΟΡΙ μας»
Σίνα 4 Ιωάννινα 454 44
και στο Μυροπολείο
ΚΑΛΛΥ ΚΥΡΙΑΖΗ
Λόρδου Βύρωνος 21
Τηλ. 265 10 26266
Ιωάννινα 45444

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικού 30 ΕΥΡΩ
Εξωτερικής 40 ΕΥΡΩ
Εκτός Ευρώπης 50 \$ ΗΠΑ

ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ

ΡΟΥΛΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ:

Μ. ΔΟΥΒΛΗ - Π. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
28ης Οκτωβρίου 41 (Στοά Καμπέρη)
Τηλ. 265 10 20544 - 265 10 27845
Ιωάννινα 454 44